

NÖRD NÖRD NÖRD
NÖRD NÖRD NÖRD
NÖRD NÖRN NÖRD

NÖRD NÖRD NÖRD
NÖRD NÖRD NÖRD
NÖRD NÖRN NÖRD

NÖRD NÖRD NÖRD
NÖRD NÖRD NÖRD
NÖRD NÖRN NÖRD

NÖRD NÖRD NÖRD
NÖRD NÖRD NÖRD
NÖRD NÖRN NÖRD

NÖRD NÖRD NÖRD
NÖRD NÖRD NÖRD
NÖRD NÖRN NÖRD

NÖRD NÖRD NÖRD
NÖRD NÖRD NÖRD
NÖRD NÖRN NÖRD

NÖRD NÖRD NÖRD
NÖRD NÖRD NÖRD
NÖRD NÖRN NÖRD

NÖRD NÖRD NÖRD
NÖRD NÖRD NÖRD
NÖRD NÖRN NÖRD

NÖRD NÖRD NÖRD
NÖRD NÖRD NÖRD
NÖRD NÖRN NÖRD

NÖRD NÖRD NÖRD
NÖRD NÖRD NÖRD
NÖRD NÖRN NÖRD

NÖRD NÖRD NÖRD
NÖRD NÖRD NÖRD
NÖRD NÖRN NÖRD

NÖRD NÖRD NÖRD
NÖRD NÖRD NÖRD
NÖRD NÖRN NÖRD

NÖRD NÖRD NÖRD
NÖRD NÖRD NÖRD
NÖRD NÖRN NÖRD

NÖRD NÖRD NÖRD
NÖRD NÖRD NÖRD
NÖRD NÖRN NÖRD

NÖRD NÖRD NÖRD
NÖRD NÖRD NÖRD
NÖRD NÖRN NÖRD

NÖRD NÖRD NÖRD
NÖRD NÖRD NÖRD
NÖRD NÖRN NÖRD

gastoposten6
NÖRDNUMRET

Here we go again

...ja så skrev jag ju i förra ledaren också, och sedan bara kopierade jag in rubriken i det här numret också. Men dels så passar den ju ganska bra i varje nytt nummer, dels så läser ju ingen ledarna i vilket fall.

I det här numret brottas vi med ordet, begreppet och livsstilen Nörd. Det kan tänkas att det uppfattas som att vi går till angrepp mot, hånar och förlöjligar många mänsikor. För det har vi märkt, när vi suttit och småpratad med varandra om det här numret och dess innehåll, att ett av de första tecknen på att en företeelse är nördig är att dess utövare anser att det är den inte alls det.

Men vilka är vi att peka fingrar? Redaktionen, med undantag för Rut och Emma, som alltid är till besvär, är synnerligen nördig, ofta på fler sätt än ett. Vi har ganska tunga ryggsäckar av nördhistoria att släpa på. Somliga har till och med midjeväschor, för att få plats med allt. Och dessutom är de ju snygga, midjeväschorna.

Så oavsett om du själv anser dig vara nörd eller inte, så hoppas vi att du kan ha nytta och nöje av det här numret i alla fall. Kanske lär du dig något nytt, kanske drabbas du av plötslig självinsikt, kanske känner du att det kurrar lite i magen och går och hämtar något att äta.

När vi ändå är igång och disclaimer, så ska vi väl säga att vi inte på något sätt hävdar att vi har fattat precis hur allt hänger ihop, eller att vi skulle ha alla svaren. Vi är inte sociologer. Om nu det skulle hjälpt.

Jaja, nog med ursäkter, nu kör vi.

ChefRed:

Anton Frost, kb00fran

Kassör:

Anton Lundkvist, kf01lant

Övriga:

Rut Bengtsson, bt02beru

Tomas Blomstrand, kf02blto

Daniel Cederkrantz, kf99ceda

Mikael Gustavsson, bt03gumi

Elin Haglund, kf00hael

Dåvid Henriksson, kf01hdav

Emma Jönsson, bt02joem

Ansvarig Utgivare:

Krister Holmberg, dekanus

Styret säger:

De säger att jag blir patet nu. På riktigt, nu när jag lämnar föreningarna bakom mig. Nu är det slut på lunchmöten, mellandörrskort och ansvar. De unga och fräscha, med nya idéer och krafter, tar över. Kommer jag att klara det? Att vara engagerad är en livsstil, ett behov. Kanske är det därför som inte alla tycker det är lika självklart. Den som inte blivit beroende kan se klarsynt på saken. Tittar på det utifrån och tänker stilla för sig själv att det verkar vara alldeles för mycket arbete som tar tid från viktiga studier eller livet i största allmänhet.

Den som är mitt i det tycker förhoppningsvis att det är roligt och givande på andra plan. Det finns som bekant fördelar och nackdelar med allt och helt säkert är därför att det är både bra och dåligt att engagera sig. Men trots att det kanske är sant, allt som syns utåt, så finns det ingenting jag kan rekommendera mer. Allt är nämligen sant, inte bara arbete utan också allt det roliga.

Den här predikan har ni hört förr och jag måste upprepa den för att bekräfta ännu en gång att det är så här det fungerar. På något sätt hoppas jag alltid att någon av de inte redan frälsta ska bli nyfiken och våga ta steget. Det spelar ingen roll hur gammal man är eller vad man gjort tidigare, vilka kompisar man har eller hur mycket man sitter i en speciell soffa. Jag vill bara att ni ska få ha lika roligt som jag har haft!

Att vara patet klingar inte alltid vackert. Alla vill bara väl, hoppas och tror jag, men ibland blir det fel. Den ena förstår inte den andra och tvärt om, inkluderat mig själv. Anstränger vi oss för lite? Kan det förklaras med att vi inte försöker förstå och leva oss in i hur andra har det? Vem vet egentligen varför människor betar sig som de gör utom de själva?

Det är inte fult att fråga hur någon annan mår. Inte bara konstatera hur mycket alkohol som konsumeras utan undra varför. Den som inte tycker det är ett problem förstår säkert ändå att det kan vara eller bli ett. Det kan behövas en fråga.

Kan fortsätta länge till men en matlåda kallar.
Bra jobbat Styret 2004 och lycka till Styret 2005!

Kristina, ordförande Styret 2004 - en liten stund till

KAOS säger:

Hej alla KAOS-aspar!

Jo, alla är KAOS-aspar i själen. Vi har visserligen inte vår officiella aspnings förrän i läsperiod fyra, men med viss påtryckning kan vi ju tänka oss att börja en inofficiell aspnings tidigare. Kom ihåg att aspa är kul!

Så vad har hänt under denna läsperiod? Det har varit en grymt pubbrunda i läsvecka ett. I läsperiod ett anordnade vi pubbrundan med Häks, och eftersom de trots allt var trevliga (för att vara kemister), så gjorde vi likadant denna gång. Efter vad vi hade hört från våra pateter, så skulle denna pubbrunda kunna vara lite torr, men det märkte inte vi av. Det kan ju visserligen vara KfKb-shoten som drar.

Efter att ha sett alla springa runt på pubbrundan och ha roligt, kände vi i KAOS att det var vår tur. Så det var bara att dra på sig KAOS-byxorna och åka upp till Luleå och "fejda". Och jo, vi kan bekräfta att Lappfejden är "sunkigt", men så roligt har vi dock inte haft på länge. Nedan är ett kort på vår Rumsansvarige tillsammans med vårt phadderlag "Heman". Vi skulle även kunna berätta om hur nära det var att det inte blev någon Lappfejds alls för några av oss. Att vi lyckades missa tåget i Göteborg och fick köra ifatt det i Alingsås.

Vi skulle i så fall även passa på att tackadelar av DP som höll tåget åt oss... Men detta skulle vi ju aldrig erkänna. Efter Lappfejdens hemkomst får vi nog erkänna att det tog ett par dagar innan man repade sig, men det är sånt man får ta. Det kostar att ligga på topp.

Efter detta följde ännu ett arrangemang som vi hade tillsammans med Häks. Ett nygammalt projekt som har legat på is något år. Det var "After work" i kemientrén. Det var riktigt uppskattat med underhållning och Gyros. Ett arrangemang som kommer komma igen.

Iläsveckafyrahöll Häks och K6 i de årliga Hildagarna. Årets KAOS var tyvärr inte överrepresenterade i detta arrangemang. En av årets Kaosare deltog, samt två patater hade station. Blir det bakläxa?!

I övrigt är det en stundande Gamblesitts, som redan kommer ha varit när detta nummer kommer komma ut, men den var grym. En ny TV kommer även att finnas i Gastown. Den kommer ordnas i dagarna.

I övrigt kan man bara önska alla god jul. Ät mycket julskinka! Lycka till med omtentorna! Jo, jag höll på att glömma "MERMATTILLBÄVR ARNAISLOTTSSKOGENSÅDEINTEDÖRUT".

/KAOS genom Meea

[Editor Time Again]

Jaha, KAOS... Jag trodde vi kanske lärt oss någonting från förra numret? När det gällde att skicka med bilder? Men det hade vi alltså inte, eller man kanske ska säga att NI inte lärt er något. Vi gör en liten lista, där det översta alternativet är det bästa:

- 300dpi TIFF-bild i exakt rätt storlek
- 300dpi i något annat käckt format, typ jpg
- Valfritt format, väldigt stora bilder
- Valfritt format, mindre bilder
- 366x274pixlar 72dpi jpg-bild inklistrad i ett worddokument

Tävling: Gissa vad KAOS valde! Och gissa om det går att trycka!

Sexet säger:

Vi befinner oss nu i det tråkiga stadiet mellan jul och sommar; tiden som saknar mening helt och hållet och får bitterheten att gro som en övergödd sjö. Då finns det som tur är ett sexmästeri som lyser upp vägen för en i höstmörkret, likt en glödlampa i ett stort kök fullt med mat...

Vi har redan lärt er hur man livar upp stämningen i slavisk anda. Snart skall vi även lära er vilka pizzor jultomten käkar och att det egentligen var lucia som uppfann marsipangodiset som man brukar ha på jul.

Snart är det dags för jullov.. Det är kul... Men när det är över börjar period 3 – den bästa perioden! I period 3 börjar sexet-aspingen på allvar och alla ska vara med. Det kommer att bli... bli alldeles... alldeles... alldeles underbart. Redan nu i period 2 kommer vi att tjuvstarta med en asppub i lv.6 och kanske lite kapsning och jag hoppas alla vet att man kan aspa så mycket man vill, även om man inte tänkt söka.

Sexet tipsar i jul och framöver:

Kalinka.mp3 – ladda ner!

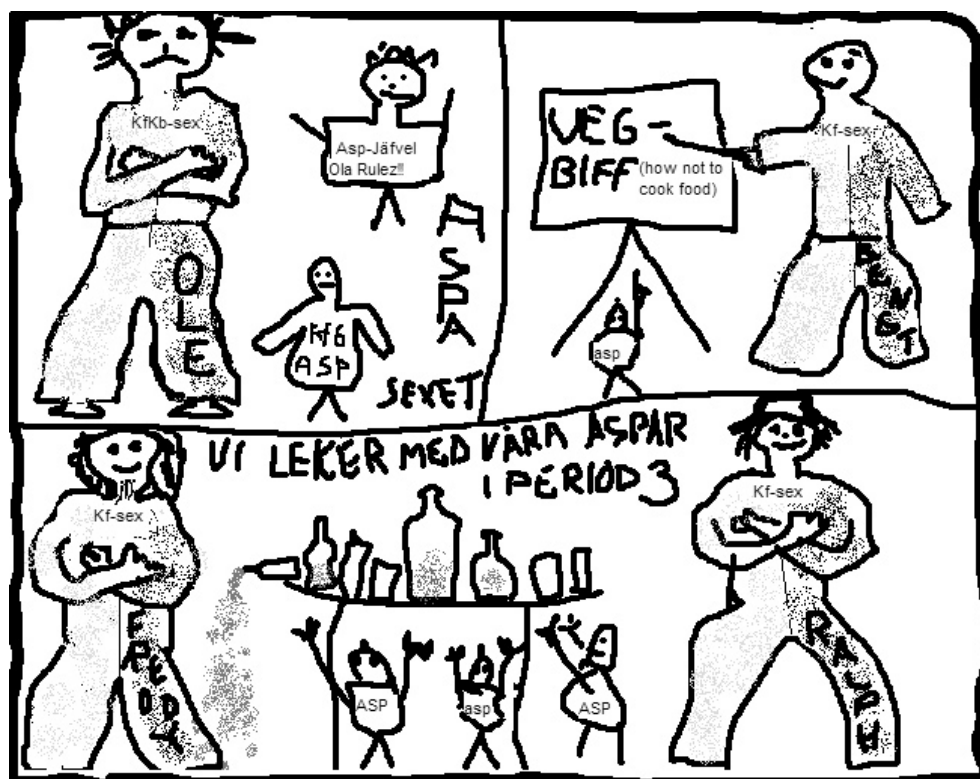
Kapsa – i spritköket! i jul!

Öhl-pulka – i jul, när det har kommit snö

Julbord – ät!

Aspa Sexet – period 3!

GBG Wrestling – låtsasvåld! www.gbgwrestling.com

Och så en fin bild som kanske funkar i tryck, kanske inte. Vi får se.

Kåren säger:

Hej hej. Visste du att det finns ett kårhus man kan gå in i, och sedan omkring i? Jo det gör det faktiskt. Problemet är att det är ett, just nu, ganska tråkigt kårhus, och det är därför inte så många som går dit som man skulle kunna önska sig.

Lite beror detta kanske på att folk i allmänhet inte vet så mycket om kårhuset. Då kan man gå dit och titta sig omkring. Men tyvärr är nog sanningen att huset är kass.

Så därför har det startats en arbetsgrupp, där just nu kårens husansvarige samt några Fum(Fullmäktige)-vrak ingår. Första fasen i gruppens arbete är ett intensivt visionerande, där den funderar ut vad som egentligen bör göras.

Det är här du kan komma in. Just du kanske vet precis vad som ska göras för att få kårhuset att leva upp? Drop us a line. Eller så kanske du bara tycker att det vore mysigt med x, men samtidigt inte tycker att lilla du ska komma och tycka och ha dig. Joo gör det!

Det finns i det här sammanhanget inga dåliga, för stora eller för små förslag. Hjälp till, om inte annat av rent själviska skäl. Dra ett litet litet strå till stacken och få ett kårhus som är mer i din smak.

Det gör du nog enklast genom att maila till

kb00fran@chestud.chalmers.se

för det är en hyvens prick. Sedan kommer det nog komma upp mer fysiska förslagslådor och sånt, men eftersom du inte kan hålla dig till dess - kasta dig över ditt mailprogram och fire away!

/Kåren, FuM och The Man genom Anton

Vem är en nörd?

Ja det kan man fråga sig. Som med så mycket annat, beror svaret nog på vem man frågar. Men för att vi ska kunna gå vidare med vår analys av fenomenet behöver vi en definition att gå efter, och det här är vad vi använt:

En nörd är en person som tar sina intressen lite för långt

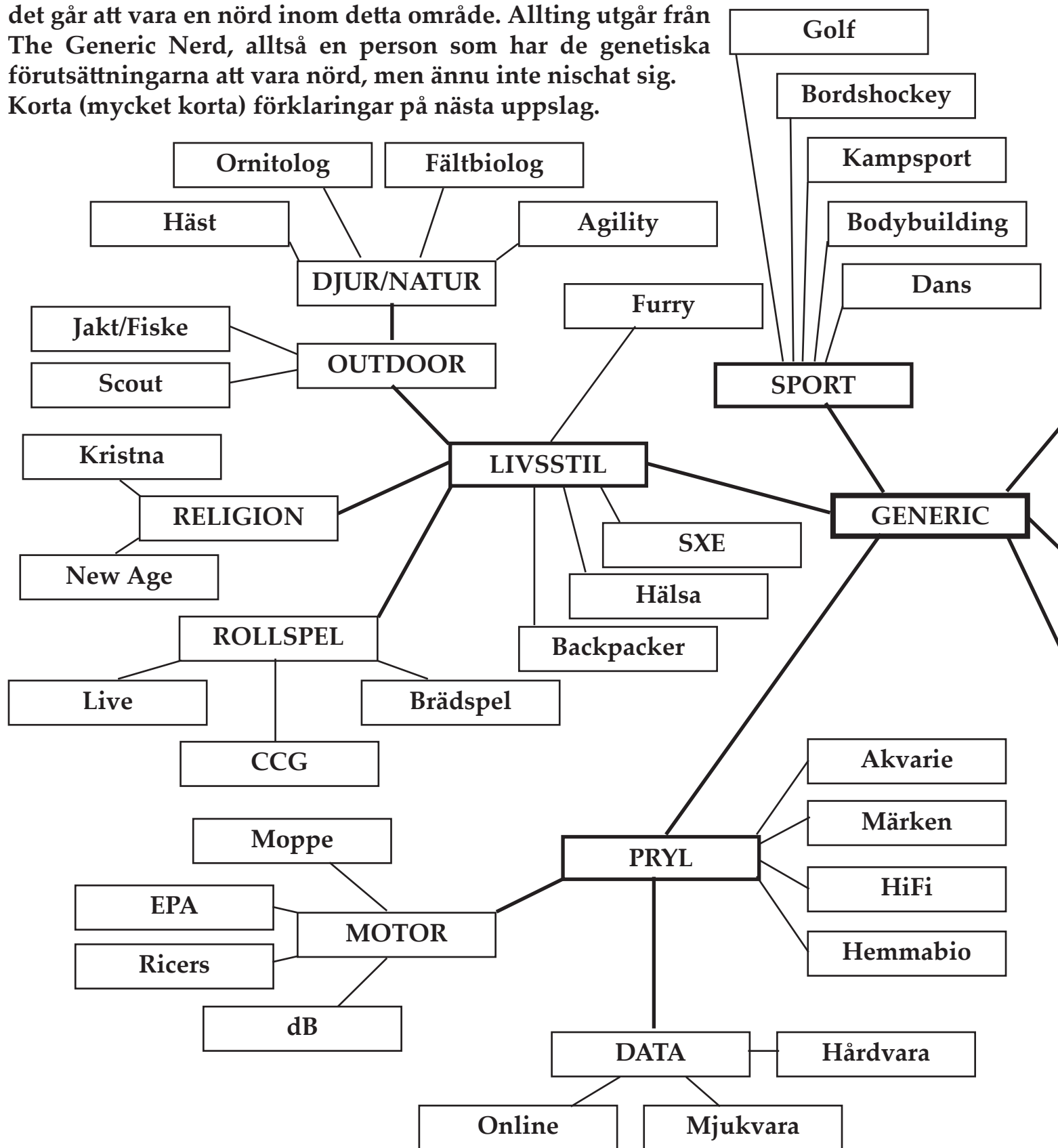
Detta kräver en speciell sorts koncentrationsförmåga, eller enfaldighet om man så vill. Till saken hör även en viss brist på distans, som gör att nörderna sällan själv inser vidden av det hela. Och slutligen det som gör att nörderna betraktas som nördiga, och att nörd inte direkt är ett positivt ord: ofta har nörderna bristande förmågor på andra områden, främst det sociala. För mycket tid har lagts på intresset, för lite på att lära sig hur den riktiga världen fungerar.

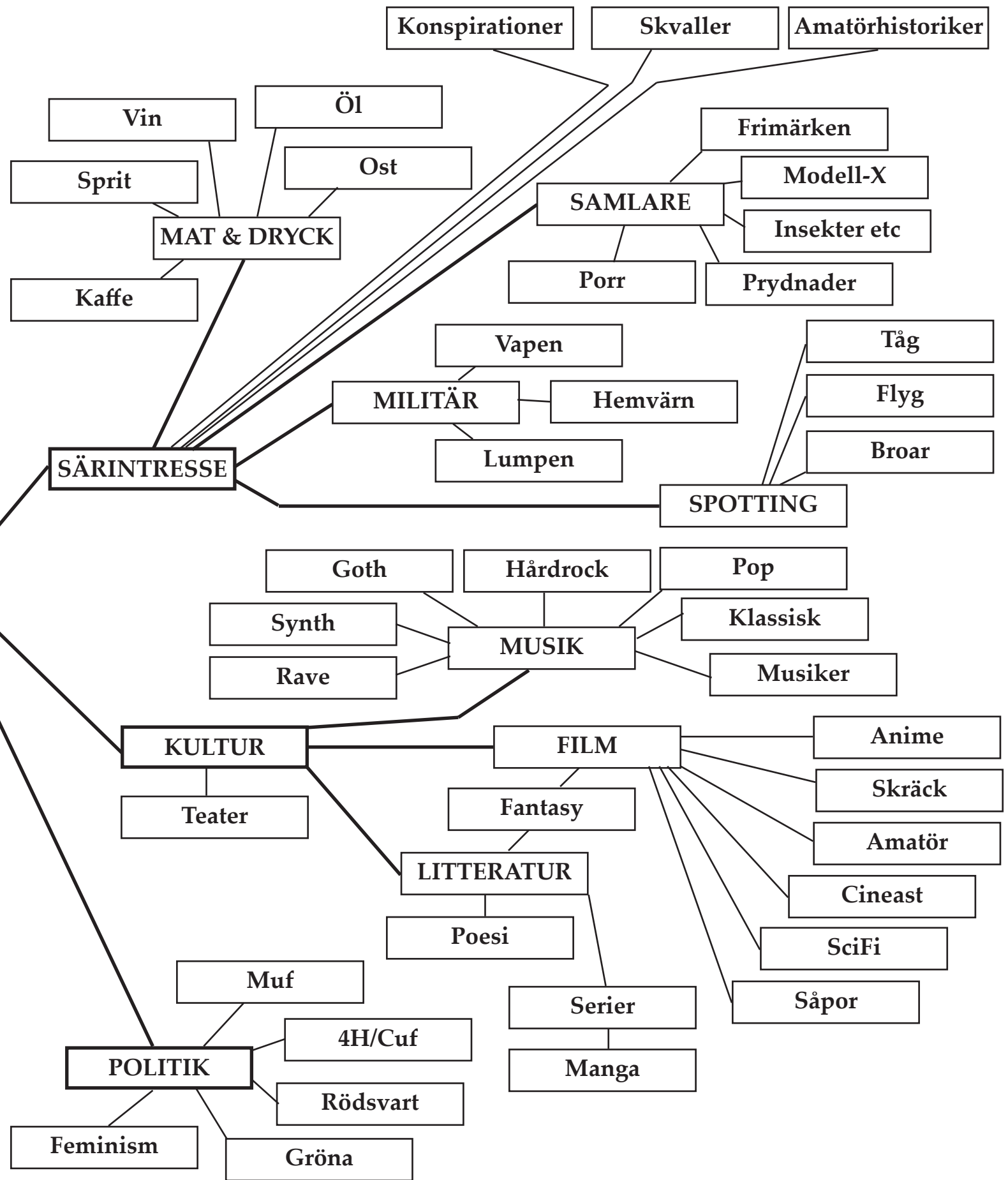
Lägg noga märke till hur vår definition inte lägger någon vikt vid vilket intresse eller vilken hobby som är nördig. Och det är det som är poängen: Allt kan vara nördigt, vilket snart kommer att bli uppenbart. Eller uppenbarare, kanske.

Stora Nördschemat

Detta är ett försök att kartlägga hur de olika nördformerna är släkt med varandra. Bara för att någonting finns i en av våra rutor måste det inte vara nördigt - men poängen är att det går att vara en nörd inom detta område. Allting utgår från The Generic Nerd, alltså en person som har de genetiska förutsättningarna att vara nörd, men ännu inte nischat sig.

Korta (mycket korta) förklaringar på nästa uppslag.

Förklaringar

4H/Cuf: Barn/Ungdomsrörelser med lantlig prägel

Agility: Tävlingsform där djur (oftast kanin eller hund) hoppar och krälar sig igenom olika banor

Akvarie: se separat artikel längre fram

Amatör: filmer gjorda av filmare som inte riktigt slagit igenom. Även filmarna själva.

Amatörhistoriker: Person som är historieintresserad i allmänhet, men som även anser sig kunna bedriva lite forskning på egen hand.

Anime: Japanska för tecknad film. Finns allt från barnfilm till porr, inte Disney direkt.

Backpacker: Resenär som reser världen runt och aktar sig noga för att bli turist. Drömresmålet är en plats ingen människa någonsin bevistat tidigare.

Bodybuilding: Träningsform där målet är att bli så stor och knölig som möjligt.

Bordshockey: Sällskapsspel, där de riktiga entusiasterna självklart målar och döper sina egna lag.

Broar: Broar besöks och bevittnas.

Brädspel: I det här fallet avses figurspel, där armer byggs och målas, för att sedan spelas med.

CCG: Står för Collectible Card Game, Pokemon är ett typiskt exempel. Både spel och samlande.

Cineast: Filmfantast som föredrar "svår" film.

Dans: Här anses främst bugg och annan pardans.

DATA: Klassisk nördssysselsättning, med digital teknik i fokus.

dB: Bilstereo till max. Målet är att få så hög volym i sin bil som möjligt.

DJUR: Pyssel och knåp med djur som fokus.

EPA: Som en bil, fast inte riktigt.

Fantasy: Genre som långtar bort från denna trista värld. Mycket svärd och troll.

Feminism: Strävar efter jämlikhet mellan könen, typ, med löjligt många inriktningar

FILM: Ja film vet nog de flesta vad det är.

Flyg: Flygplan bevittnas och antecknas.

Frimärken: Klassiskt samlande. Ju sällsyntare desto bättre. Menings- och harmlöst.

Furry: Nördigt eller bara perverst och sorgligt? Människor som klär sig som djur och... hm... do it like they do it on discovery channel.

Fältbiolog: Termos och stövlar i skog och mark.

GENERIC: Grundnörd. En nörd, helt enkelt.

Golf: Lika korkat som de flesta andra sporter.

Goth: se separat artikel längre fram

Gröna: Mycket vilja och engagemang om miljöfrågor, lite fakta och tekniskt know-how.

Hemmabio: Anläggningens ljud och bild är det viktiga, inte vad man faktiskt tittar på.

Hemvärnet: Vuxendagis för lumpare och andra hobbymilitärer som inte riktigt kan släppa greppet. Och som fortfarande tror att ryssen snart kommer.

HiFi: Ljudåtergivning är det som för oss människor närmre gud. Musiken i sig är oviktig.

Hårdrock: se separata artiklar längre fram

Hårdvara: Koncentrerar sig på datorns prestanda. Köper gärna omöjliga tillbehöv, som kromade fläktar eller pälsklädda skal.

Hälsa: Lever "sunt" enligt någon lämplig filosofi. Mycket hälsohem och specialdieter.

Häst: Tjejernas nästan helt egna nördgrej.

Insekter etc: Dödandet och samlandet av små kryp, t ex fjärilar. Men man kan även samla på typ ägg.

Jakt/Fiske: Jagande och fångande, och sedan oftast dödande av diverse grejor i skog och mark.

Kaffe: Konstigt = bra, t ex vietnamesiskt kaffe (kaffe med cikoria och kondenserad mjölk)

Kampsport: Var annars betalar folk hundratals kronor för glorifierade kvastskäft (t ex bo-stav)?

Klassisk: Musikstil som går ut på att det var nog bättre förr

Konspiration: se separat artikel längre fram

Kristna: Största problemet med dagens kristendom är väl att dess utövare alltid är så ...töntiga.

KULTUR: Det som är lite finare. Fast nuförtiden räknas ju allt som kultur, även wrestling.

LITTERATUR: Det skrivna ordet, och här även det skrivna ordet i pratbubblor.

Live: se separat artikel längre fram

LIVSSTIL: Löst begrepp, under vilket vi samlat saker som ofta går lite längre än hobby. Fast vi är själva lite osäkra faktiskt.

Lumpen: Ett minne för livet, sägs det. Inte bara för lumparen, utan ofta även för dennes omgivning.

Manga: Japanska serier. Läses från "fel" håll, och kan handla om i princip vad som helst. Alla karaktärer har dock för stora ögon, och dessutom skriker de hela tiden.

MAT & DRYCK: Äta är både gott och nyttigt. Självklart går det att göra det mycket svårare än så, vilket mat-nördarna naturligtvis gör.

MILITÄR: Hit räknas faktiskt inte yrkesmilitärer, utan alla andra som tycker vapen och sånt är tufft.

Mjukvara: Kodande, hacking och programspråk. Och så Linux förstås, det nördigaste som finns.

Modell-X: Modelljärnvägar, modellflygplan osv. Byggande, samlande och lekande.

Moppe: Räknas (eventuellt) som tufft på högsta-diet, men aldrig någon annan stans.

MOTOR: Saker som brummar, ryker och kan användas för att ta sig från A till B

Muf: Moderat ungdomsförbund som mest ägnar sig åt aggressiva debattinlägg

MUSIK: Sång och instrument och ...sånt.

Musiker: Just musiker i sig är ofta väldigt nördiga, oavsett instrument och genre.

Märken: Här snackar vi kläder och skor och sånt; och behovet att alltid ha "rätt"

New Age: se separat artikel längre fram

Online: Spelandet av datorspel över nätet med andra likasinnade. Även överdrivet chattande, bloggande, communities med mera

Ornitolog: se separat artikel längre fram

Ost: Det kan man kanske inte tro, men det går alldeles utmärkt att göra nördkarriär inom ost.

OUTDOOR: Aktiviteter som företrädesvis har med utomhus att göra

Poesi: Läsande och skrivande av. Även framförande, typ poetry slams.

POLITIK: Engagemang brukar ju anses som en bra grej. Och det är det. Men det blir samtidigt lätt väldigt nördigt också, särskilt strävan efter att alltid vara "korrekt".

Pop: Som namnet antyder, en populär musikstil. Men ack så lätt att överdriva.

Por: Frågan om det är acceptabelt eller ej lämnar vi därhän, och konstaterar bara att man faktiskt kan vara pornörd. Men det är nog bättre än furries.

Prydnader: Saker, oftast utan funktion, inhandlas och ställs fram. Massor och massor och massor.

PRYL: Teknikdyrkande. Ju fler funktioner desto bättre, och man ska alltid ha det senaste.

Rave: Musik, eller egentligen dans, med ett designideal som hämtat från dagisbarn på syra.

RELIGION: Det faktum att vi hela tiden känner oss tvungna att be om ursäkt för att vi ens nämner religion, borde tyda på att någon tar det hela för allvarligt. Följaktligen: Återigen, religion i sig är inte nördigt.

Ricer: se separat artikel längre fram

Rollspel: Form av verklighetsflykt där spelarna skapar karaktärer åt sig själva och sedan lever ut sina fantasier genom dem, allt oftast styrt av mängder av tärningar och formulär.

Rödsvart: Anarkosyndikalistkommunistrevolutionärer, typ. Hittas lättast på någon demonstration nära dig.

SAMLARE: Man ska ha mycket av det man samlar på. Och så ska det vara exklusiva grejor helst.

SciFi: se separat artikel längre fram

Scout: Knytandet av knutar och görandet av eld i skog. Är man scout efter ca 13 års ålder, då kan man vara ganska säker på att man är nörd.

Serier: Om man kan se bortom Kalle Anka och liknade, så finns det faktiskt en ganska seriös scen. Med bilder och ord i bubblor.

Skräck: Film som vill skrämmas.

Skvaller: Ännu en form av att leva sitt liv genom andra, i det här fallet kändisar och kungligheter och liknande.

SPORT: Inte bara utövande, utan även påtittande.

SPOTTING: Det hela går ut på att titta på saker, ofta antecknas även exakt vad som sågs, var och när och sådär.

Sprit: Man kan dricka det, men man kan även köpa jättedyra flaskor man aldrig ens öppnar.

SXE: Straight Edge. Anhängarna ger upp allt skoj: sprit, koffein, sex... you name it, they don't do it. Utmärker sig genom stora målade X på handryggarna.

Synth: Artificiell musikstil.

Såpor: Egentligen TV snarare än film, men var skulle man annars lägga dem? Den inbitne vet inte bara vem som är vem i serien, utan även i verkliga livet.

SÄRINTRESSE: Här hamnar saker som... vi inte riktigt vet var vi skulle placera, ungefär.

Teater: Konstform som trots hård konkurrens vägrar dö ut. Skådespelare har lika stor chans att vara nördiga som besökarna.

Tåg: The original trainspotting.

Vapen: Tuffa grejor det där. Eftersom man i Sverige inte riktigt får äga vad man vill i vapenväg, får svenska vapennördar nöja sig med soft-airgun kopior, replikor och liknande.

Vin: Vinprovning. Smaka på ordet, och se nördarna framför dig.

Öl: Ja det är väl samma sak här. De flesta dricker öl för att bli fulla, somliga dricker svåruttalade sorter för att känna sig märkvärdiga.

På följande sidor kommer ett par lite mer ingående beskrivningar av ett par av dessa nördtyper. Varför det blev just dessa och inte andra, vet vi inte, och bryr oss inte. Som en extra disclaimer (många sådana i det här numret...) kan nämnas att artikelförfattaren inte ser sig som någon stor tecknare. Att det sedan ändå blev en massa ritat hade flera bra anledningar, som copyright och sådär.

ScienceFiction-fans

Vi inleder vår lite mer ingående titt på några olika nördtyper med en av de riktigt klassiska: Science-Fictionfantasten. De lite lättare drabbade kanske nöjer sig med böcker och serier, och så förstås en hel del film. Men för många SviFi-nördar räcker sådant inte långt, utan man känner ett tvång att även klä sig som någon av sina förebilder.

De två stora skolorna är StarTrek och StarWars, där StarWars är den lite yngre uppstickare, som har mindre nördcred, men som överlag lyckats bättre som film. StarTrek-fansen å andra sidan, de så kallades trekkies, är den klart mer aktiva nördfalangen, där en betydligt högre procent äger hela garderober av sunkigt designade uniformer. Många trekkies ser till att lära sig klingonska, ett fiktivt språk som talas av de lite coolare aliensarna i StarTrek.

ScienceFiction-fans träffas gärna på mässor av olika slag, där den som inte är utklädd lätt blir utstött.

Några boktips: Finns i princip hur mycket som helst. Förutom redan nämnda StarWars/Trek, kan man tänka sig mer klassiska grejor, som Arthur C Clarke, Isaac Asimov, Frank Herberts...

Några filmtips: Ja, film (och även TV) är ju ganska centralt, och var inspirationen till kläderna hämtas. En liten varning när det gäller StarWars: Det är bara episod IV, V och VI som räknas. Allt annat är för barn. Annars funkar det mesta med rymdskepp i.

Musik: Musik är ganska oviktigt egentligen. Visst, en del synt blir det väl, eller något soundtrack eller två. Men på det stora hela inte så väsentligt.

Klädsel: Civilt kan de vara klädda hursomhelst, även om en ganska ospecifikt tontig garderob dominerar. När de är officiellt nördiga gäller det att välja en karaktär från lämpligt universum och kopiera denna så noga det bara går.

Liverollspelare

Rollspel i allmänhet är en typisk nördssysselsättning. Live, eller levande rollspel, är the next level. I stället för att sitta i någons källare, dricka läsk och rulla tärningar, har livarna valt att helt gå upp i sin roll, med kläder och allt.

Två stora skolor kan skönjas: Fantasy och Vampyr. Här är det generellt sett fantasyfolket som lägger ner mest jobb; de syr inte bara egna kläder, utan smider även egna vapen och rustningar, och bygger egna små medeltidsbyar att springa runt i. Ett fantasylive kan ta flera dagar-veckor, och går i mångt och mycket ut på att masa omkring i en lerig skog och slå på de andra livarnas svärd.

Vampyrerna är lite mer bekväma av sig. Deltagarna klär sig som en lagom bekväm vampyr, sedan letar någon upp ett stort rum eller så och softar ner belysningen, varefter deltagarna intrigerar lite avmätt med varandra. Inte lika dirty helt enkelt.

Några boktips: Fantasy! Tolkien, Eddings, Jordan, Brooks, Donaldsson... Det finns alldeles för mycket. På skräck/vampyrsidan lurar t ex Anne Rice och HP Lovecraft.

Några filmtips: Ja, det blir ju lite som ovan: Sagan om Ringen och Conan, typ. Fantasy här med, liksom. Och vampyrfilmer finns det ju gott om, även om vissa är mer "rätt" än andra.

Musik: På fantasysidan ligger hårdrock av det fänigare slaget nära till hands. Om ett skivomslag innehåller en eller flera av följande, är det nog helt rätt: Svärd. Troll. Drake. Slott. Monster. Men allmänt pampig musik typ Vangelis kan nog passa. Eller Enya. Vampyrerna? Se Goth.

Klädsel: För fantasygänget gäller ungefär samma regler som för SciFi-fansen. Vampyrerna är ofta omöjliga att skilja från gotharna, så ta och titta på dem på nästa sida.

Goths

Ångest, ångest är min arvedel, typ. För en goth är det lidande som gäller, ju mer och svartare desto vackrare. Gothar ser sig själva som annorlunda än resten av samhället (därmed inte sagt att de anser sig vara bättre), och att samhället "inte förstår". Eller vad fäsen, de ser sig själva som utstötta av ett samhälle som vägrar förstå deras unika självständighet och vilja att tänka själva i stället för att acceptera de normer det "normala" samhället vill tvinga på dem. Ja men vad trevligt, låt oss alla klä oss likadant, lyssna på samma musik, gå på samma klubbar etc etc

Just ovanstående lilla paradox är inte ett problem specifikt för goths (samma gäller för t ex punkare), men kan vara en av anledningarna till att de är så nedstämda hela tiden.

Självklart existerar det stora variationer inom gruppen, men även om man kan debattera t ex victorian vs industrial style, så blir imagen nog densamma.

Några boktips: Neil Gaiman verkar vara lite av en husgud (Endless i allmänhet och Death i synnerhet), Lovecraft har nog sitt på det torra han med. Någon tycker säkert det är tufft att läsa Aleister Crowley. Ockult verkar gå hem helt enkelt.

Några filmtips: Matrix, Dark City, det mesta av Tim Burton

Musik: Det är nog främst här som det faktiskt blir klart att gothar inte alla är likadana. Typiska musikval spänner över 80-tal (stilikonerna the Cure har mycket på sitt samvete) till... tja... Marilyn Manson, Sisters of Mercy och Rammstein.

Klädsel: Svart. Den måste vara svart. Det blir så snyggt mot huden, som är vit. Den måste vara vit (hm, inte av rasistiska skäl, bara så att ni vet). Lite färg kan vara tillåtet, särskilt som slingor i håret (som i övrigt är svart) i någon avvikande färg. Rosa eller lila, t ex. Rött kan vara ok det med, till och med på kläder (men det mesta måste vara... ja ni vet).

Hårdrockare

Här har vi en nördtyp där musiken verkligen kommer i första rummet. Och vilken musik sedan! Det är svårt att tänka sig någon bättre, eller i det här sammanhanget: mer nördig musikstil. Låt gå för att hårdrocken en gång haft någon sorts storhetstid, då hårdrockarna var kungen i djungeln, men i motsats till andra musikstilar, som efter några år i skymundan sedan återfår en viss retro-cred, så har hårdrock snarare blivit töntigare och töntigare ju längre tid som går.

Kanske är det inte själva musikens fel, utan musikerna. När såg du en snygg hårdrockare sist? Eller en välklädd sådan? Och frisyerna ska vi inte tala om... Nej, hårdrocken verkar ha förlorat förmågan att utvecklas med tiden. Men av någon anledning avskräcker det inte folk från att börja lyssna på hårdrock. Det måste till nördar för att något sådant ska vara möjligt.

Några boktips: Ja, se Liverollspelaren. Det verkar finnas en gemensam värdegrund de båda nördtyperna emellan, där svärd är hårdvaluta. Så fantasy helt enkelt.

Några filmtips: Some kind of monster, Spinal Tap, Airheads, Rock Star, Strange Fruit... det finns en del att välja på

Musik: Ehh. Hårdrock.

Klädsel: Relativt fri, men urtvättade t-shirts med bandnamn är stort. Färgen på dessa är oftast svart. Nitar är en annan viktig faktor, gärna på bälten och armband. Frisyren är obligatoriskt långhåriga - annars skulle det ju inte gå att headbanga.

New Age

New Age får stå som ett samlingsnamn för en rad käcka religioner och livsåskådningar som astrologi, channeling, gnosticism, spiritualism, taoism, teosofi, wicca och lite annat. Nu menar vi inte att religion i sig är nördigt eller något sånt. Men en religions utövare kan mycket väl vara nördiga, och just new age möjliggör kanske mer än någon annan religion ett nästan obegränsat nördbeteende hos dess anhängare.

Det finns hur mycket prylar som helst att köpa på sig, ta kristaller till exempel. Som vi alla vet vibrerar de på specifika frekvenser, och har därigenom en massa helande kraft. Eller tarotkort. Eller homeopatikit. Samlande i alla dess former är nästan garanterat nördigt, oavsett i vilket syfte det sker.

Att utövarna ofta tenderar att vara antingen medelålders kvinnor som vill finna sig själva, eller fjortistjejer som vill... ja, vad nu fjortisar vill; finna sig själva kanske, gör inte saken bättre.

Några boktips: Oj oj oj... Som de själva säger: "book publishers take the place of a central organization", vilket innebär att det finns en enorm massa böcker. Man får väl leta sig fram på egen hand, för det finns inga officiella dogmer.

Några filmtips: The New Age, Final Fantasy - The Spirits Within, Signs, K-Pax. Och så finns det hur mycket inf filmer som helst om meditation, yoga, reiki healing etc etc

Musik: Valsång? Skivor med ordet "relaxing" i titeln? Ja kanske, men artister då? Enya, Deep Forest, Enigma, Era kan vara något på spåren.

Klädsel: Fri, men tendensen verkar vara löst sittande plagg i massor av färger på en gång. Batiksarong liksom. Smycken är populärt, och där får fjädrar gärna ingå. Det ska helst vara mycket på en gång, alltså tre-fyra halsband, händerna fulla av ringar, och armarna bepansrade med armband. Eller så kan det räcka med en smakfull kristall.

Ricers

Ricers lever genom sina bilar. Alla extrapengar går till tillbehör till bilen. Och vi pratar inte reservdäck här, målet är att bilen a) ska bli så cool som möjligt och b) att bilen ska bli så snabb som möjligt. Men någonting går fel ganska tidigt. Bilen allt hänger på brukar i regel vara ganska ...kass. Tillbehören som köps in tenderar ofta att inte göra bilen snabbare, och inte coolare heller. Men det finns så klart grader av hur lyckad en ricer är. Det finns nog de som får en snabb bill till slut. Sen finns det de som lagt ner ungefär tio gånger bilens grundvärde på equipment, och därmed fått en hyfsat snabb bil, dock långsammare än om de lagt alla pengarna på en vettig från början. Och sedan finns det de sorgliga, de som inte har råd med vare sig vettig bil eller vettig utrustning. Men som tur är finns det fake-kit att köpa: delar som ser ut precis som the real deal, utan att ha någon riktig funktion. Coolt, jättecoolt. Eller vad säger jag, nördigt ska det vara. Jättenördigt.

Några boktips: Troligen inte. Möjligen någon teknisk manual i stil med "How to rice up your Honda Civic"

Några filmtips: The Fast and the Furious, Driven, Driver, Gone in 60 seconds

Musik: Skit samma, bara det låter grymt i den grymma bilstereon (som mycket väl kan vara dyrare än bilen). Något med mycket bas, hip-hop funkar nog.

Klädsel: Kickerstil, mycket sportplagg. Löst sittande, som lämnar mycket hud fri. Varför då? Så att alla tribaltatueringarna ska synas såklart. Solglasögon med glas i någon fräck färg, typ gul eller rosa. Ska det vara keps, bör den vara bak och fram.

Ornitologer

Så till sist en grupp människor, som vet att det viktigaste i livet är de mystiska varelser som mest flyger omkring och skriker och bajsar överallt. Människorna kallas ornitologer, de mystiska varelserna flygande råttor.

De flesta ornitologer ägnar sig åt något som kallas kryssande: varje gång de ser en ny art kryssar de för den i sin fågelbok. Flest kryss - störst ku... hrm, mest cred. Det finns ingen gräns för den möda en inbiten kryssare kan tänkas utsätta sig för i jakten på ett nytt kryss. Kryssarna är löst organiserade i nätverk, och så fort någon spottar en spännande pippi, sprids informationen blixtnabbt inom nätverket, och snart är alla på plats med kikare och kameror i högsta hugg, även om det är 50 mil dit.

Kikare och kameror ja... Likt ricens är ornitologer inte främmande för att lägga alla pengar på equipment. Att kameran i baksätet är dyrare än bilen är nog norm för en ornitolog.

Några boktips: Fågelböcker är ett måste. Skönlitteratur? Örnens flykt, Nils Holgerssons underbara resa

Några filmtips: Korpen flyger, Falcon-reklam

Musik: Svenska fågelljud, och av någon anledning Wilmer X.

Klädsel: Praktisk i jordfärger. Varm, stryktålig och med mycket fickor är andra plus. Kängor alternativt stövlar - ornitologen måste obehindrat kunna ta sig fram i all sorts terräng, så att han (för det är nästan alltid en han) kan få det där krysset han jagar. Denna attityd borde även innebära att t ex dykardräkter och klätterselan är fullt möjliga.

The Source

The internet

Var kommer då allt ifrån? För man kan definitivt säga att världen blivit bra mycket nördigare det senaste decenniet. Och vad är det som sammanfaller med det senaste decenniet? Internets utveckling.

Internet är ju i och för sig mycket äldre än så, men det var någonstans vid mitten av nittiotalet som det på allvar slog igenom i de breda folklagren. Och vad användes det till? Porr. Massor av porr.

Med tiden började vanliga människor lägga upp hemsidor. Eller ja, vanliga och vanliga, de var väl ganska nördiga i början. Hursomhelst, signifikansen av kardemumman blev att nördar världen över inte bara insåg att de inte var så ensamma som de kanske trott, utan även ett enormt utbyte av matnyttig nördinformation, som t ex var de bästa porrsidorna fanns.

Kontakter knöts till höger och vänster, och snart var det en barnlek att klicka sig fram till de bästa tipsen för hur man syr en egen StarTrek-uniform, eller var i Chicago man kan köpa en månadsranson manga, eller när nästa Furry-konvent går av stapeln.

Den ackumulerande mängden nörddata nådde snart critical mass, och började spilla över även i vanliga människors medvetanden. Oj, vad roligt de verkar ha det, de där idioterna, tänkte slösurfare

världen över, så kul vill jag också ha. En ny nörd har fötts.

Det tog några år, men snart fanns minst en hemsida för varje tänkbar sysselsättning eller fetisch. Dessutom verkar det som om allt fler hela tiden uppmuntras till att skapa sina egna sidor, även om det redan finns trehundra om navelluddssamlande. Men det är så Internet fungerar: som en gigantisk crap-magnet.

Man kan hävda att denna utvecklingen är samhället till last, för om inte alla dessa potentiella nördar lade flera timmar om dagen i DragonballZ-forum, kanske de hade gjort något vettigt med sitt uppenbara överskott på fritid? Hm, kanske det... men frågan är om det inte är bättre för alla samhällen att dess medborgare är lyckliga? För det måste man väl anta att de är, nördarna. Arligt talat, hur kul är det att vara nörd på typ högstadiet? Inte särskilt, vill jag minnas. Så då är det väl en himla lättnad att kunna ramla ut på nätet och in i gemenskaper där alla är lika knas som en själv.

Internet har sina för- och nackdelar, det är helt klart. Men den som klagat på dess nördar kan väl i så fall åtminstone tacka internet för att alla dessa nördar hålls pacifierade vid sina tangentbord i stället för att drälla omkring i den verkliga världen. Alla vinner på internet, liksom.

Nerds on tour (Styret-”info”)

Helgen i lv4 åkte valda delar av styret på S-Hybrid i Lund. GastonPosten har ju som bekant ögon, ögon och armar nästan överallt, och så även på och i styret. GP (eller styret) har sammanställt en helg av diskussion, skånska, spex och festande.

S-Hybrid är menat att vara en årlig sammankomst av kemiteknologstyren i Sverige, med syftet att dels skapa kontakter mellan de olika utbildningarna, och dels att ge en inblick i hur saker görs på de andra lärosätena. Vem som arrangerar tjofoxtet bestäms av ett schema som ingen har sett, men i år var i alla fall turen kommen till Kemisektionen på Lunds Tekniska Högskola.

10 styren var inbjudna, och de som dök upp var Kf/Kb och K härifrån Chalmers, Kemiteknik och Bioteknik från Lund (såklart), KTH, Uppsala, Linköping, och Umeå. Från oss på Kf/Kb åkte Kristina, Simon, Gustav och jag (Tomas).

Tåg avgick från Göteborg till Lund kl 14.25 på fredagen. Redan när jag och Simon skulle dra från skolan höll det på att gå illa då först Simon tog en väldig tid på sig att säga adjö till någon, och jag sen på hållplatsen upptäckte att jag glömt bokningsnumret till min och Gustavs biljett. En språngmarsch och en spårvagnsresa senare kunde vi hämta ut våra biljetter. När vi sen skulle gå på tåget hade vi inte sett till Kristina än. Det visade sig att hon gått och köpt kaffe när det endast var minuter kvar till avgång.

Väl framme i Lund konstaterade Simon att ”äntligen kan man prata ohämmat”, varpå vi blev skjutsade av Kristinas mamma Karin till studentboendet Delfi, där vi inhystes i vad som visade sig vara Simons gamla skolkamrats från hans särgymnasium korridorrum. Vi var försedda med allt: en karta till ICA, en limpa, smör, juice och ost. Kristina, som infödd lundensare, valde att bo hemma hos mamma.

Sedan var det iväg till VG nation för att äta. Simon, som för stunden var mannen med kontanterna, bjöd Gustav att prova det mesta, bl.a. en ”pitcher” med öhl. På plats fanns de andra styrena, men även ”vanligt folk”, vilket i Lund verkar vara likställt med andra studenter.

Vidare igen till utestället Hallands nation, där det var en anseelig kö. Jag och Gustav hade inga pluringar kvar, och på frågan om var närmaste bankomat låg blev svaret att det inte fanns någon närmast. Efter att vi kommit in sökte vi dock ändå upp den, men inte efter att vi ritat potatismannen i snön på bakrutan av en bil.

Medan vi köade till bankomaten passade vi på att försöka ringa till PSseds återsits, men då vi inte fick svar ringde Gustav istället till sin BEST-kamrat som bodde i närheten. Faktiskt så nära att när vi var på väg tillbaka fick för oss att våldgästa henne.

Det visade sig vara en lyckad manöver. Camilla var nämligen ytterst trevlig och generös (efter att jag råkat nämna att jag var nykterist visade hon på all sin sprit och sade att det bara var att ta för sig). Gustav fick en drink. Sen ringde Simon och var orolig, så vi frågade om vägen tillbaka till Hallands och stack dit. När vi kommit fram tyckte Gustav att det var dags att bjuda igen för tidigare på kvällen, vilket resulterade i en något överförfriskad Simon. Efter några misslyckade försök att få honom att skicka sms till sin flickvän av typen ”Hej, nu ska jag limma lite”, bestämde vi oss dock för att gå hem och kaka upp halva vår frukost och krypa till sängs. Gustav hade inte tagit med sig något liggunderlag, så han fick sängen.

Nästa morgon var vi uppe med någon slags tupp för att ha diskussion med de andra styrena. Vi berättade om vاران matte, och fick reda på att i Umeå var sektionen bara en studienämnd. Haha. I övrigt sades vad man kunde vänta, då temat var engagemang i sektionen och dylikt. *(Det var faktiskt intressant och givande åtminstone för en studienämndare, Gustavs anm.)*

Efter detta något långdragna moment (fest dagen innan, trots allt) gick vi till ICA och köpte kaffe och lösgodis, för att ladda inför kvällen, då vi bjöds på KTH:s nollespex. Det vart interaktivt, och vi fick igenom omstarter på temat ”slow motion”, ”skånska” och ”mera damp”. Vi passade även på att ropa ”KTH!” när Härjarvisan togs upp.

Sen var det sittning. Ovant för oss Kf/Kb:are var att många hade skrivit sånger på vägen dit som lyckades, och att maten kom efter midnatt.

Det berodde dock på att bilen som skulle köra upp maten från kårhuset hade havererat. Även här lyckades vi hävda oss genom att lyckas starta upp klassikern (?) "In med bollen i mål", till de 100-talet andra gästernas förvåning. När sittningen väl var slut kunde man sitta och hänga i en skön soffgrupp, dricka sprit eller dansa, och vi fördelade vår tid mellan dessa. Själv lade jag mer tid i soffan, medan andra kanske tyckte annat var viktigare.

Mer fest blev det när Gustav lyckades lura dit Camilla och två till BEST:are. Efter någon timmes dansandes bestämde Camilla vid 04.50 att jag och Gustav skulle med dem på efterfest. En av de två andra bangade, men vi gav oss av. Kristina gick hem till mamma.

Gustav, som faktiskt var onykter, passade på att halka på snart sagt alla isfläckar han upptäckte, och när vi väl kommit fram passade han på att däck i soffan. Dock vaknade han snabbt till och gick istället på toaletten i en halvtimme, för att sedan återvända till soffan för vidare däckning. Andra följde hans exempel, och när jag legat i sängen och lyssnat på hits såsom "20 pågar i bastun" och "Mr Vain" till klockan sju bestämde jag mig för att göra detsamma.

9.20 på morgonen ringde Simon och undrade vad vi höll på med, så jag väckte Gustav och sa "vi borde nog dra oss nu". "Ja", sa han och så gick vi.

På diskussionstimmarna som följde var stämningen tämligen avslagen, och jag och Gustav kunde hålla låda något oerhört. En liten Philemon Arthur and the Dung-sångstund fick också plats, och allmänt tjoande. Responsen var dock låg. Själva diskussionen blev inte så givande, då tröttheten var hög, men vi lyckade i alla fall komma något så när överens om att mattelärare rättar elakt och är dåliga.

Sen var det dags för avsked, och efter att Uppsala tagit på sig att nästa års styrelse där kunde ordna nästkommande S-Hybrid så var det bara att packa sitt pick och pack, få skjuts till centralen av Simons fågelskådande bror (inte Kristina, som ju åkte hem till mamma) och ta tåget.

Fast tåget var fullt, och vi fick vänta tre och en halv timme på en buss istället. Så vi gick till Burger King och åt burgare å strips (med noll points). Sen ringde vi Camilla som just ätit frukost (ägg) och bestämde en fikaträff på kafét Ariman, som hade mängder av farmorsmöbler samt ett rökfritt rum där väggarna var beprydda med gråtande barn.

Till slut fick vi äntligen åka hem. På plats på centralen i Göteborg kunde Gustav och jag konstatera att det är coolt att träffa andra människor, hönsgårdar (*Shame, Tomas!! Gustavs anm.*) finns på andra ställen också, och att någorlunda städad däckning faktiskt är lika med status.

Det är kul att vara med i styret.

(Skamlös propaganda: www.best.eu.org, Gustavs anm.)

Nördspotting

Det finns i grund och botten fyra olika anledningar till att läsa den här artikeln. Ett, du är en wannabenörd av något slag och vill ha tips på var du kan träffa likasinnade och med tiden förhoppningsvis uppnå statusen nörd. Två, du är en nyinflyttad nörd som inte har lyckats räkna ut var du kan hitta folk med samma intresse som dig själv. Tre Du ägnar dig och den hedervärda sysslan nördspotting och vill ha lite säkra platser som du kan skaffa dig nya kryss i din sighted-lista. Fyra, du vill helt enkelt låta dig roas av hur GP:s skribenter rackar ner på vissa fenomen i den moderna världen.

Var sak på sin plats

CD-specialisten: Inte alltför lång ifrån domkyrkan ligger ett tempel av helt annan sort. Möjligtvis inte lika heligt som Mad House eller Skivhugget men ett fullgott alternativ för den som vill upptas i hårdrockarnas gemenskap. För den oinvigde kan vyn in genom entrén se allt annat än lockande ut då den kundkategori som hänger där definitivt inte kan klassas som nördar. NRJ pumpar ur högtalarna och mainstreampöbeln skriker glatt ikapp när de hittar den senaste Nelly-plattan. (Svårt, den stod på topplistehyllan pucko). Trots att stanken av hallontuggummi ligger tät i rummet är det bara att kämpa på. Längst bak finns nämligen trappan. Inte vilken trappa som helst dock, man skulle nästan kunna kalla den stairway to heaven. En våning upp ljuder nämligen helt andra tongångar. Till ljudet av distade gitarrer kan nördnen gå igenom högvis med bandtröjor, bläddra i långa rader av skivor från band som när de sålde bra fick ihop till en ny högtalarkabel på sitt skivsläpp, eller varför inte köpa en liten badge med bandnamn på. Detta är nämligen någonting som är väldigt centralt hos alla musiknördar.

Banden är viktiga, de band man lyssnar på definierar en som människa och ve den som åtminstone inte känner till ett par bandnamn som är så obskyra att ingen annan förutom bandets egen familj och nördnen själv känner till det. Passa dessutom på att kika lite extra på vinylskivorna. Alla vet ju att vinyl låter bättre än CD, raspanDET i bakgrunden är ju bara så rätt.

Som hittat eller?

Movieline: Inte alltför långt från brunnsparcken ligger, som namnet antyder, filmfanatikernas favoritbutik. Det är svårt att ens beskriva butiken men en sak som är uppenbar när man kommer in genom dörren är att videon är död. Hylla efter hylla efter hylla med DVD-skivor pryder näst intill varje cm av väggarna och detta är en av de platser där flest olika nördtyper kan ses. Film är ju trots allt någonting som korsar nördgränserna. Här inne kan såpanörden köpa alla avsnitt av Dallas eller sex and the city (förpackningen är rosa, givetvis) medan trekkien lätt kan hitta alla avsnitt av Voyager, Enterprise eller någon annan av alla de dussintals serier och filmer som skapats runt detta tema. Om man istället är en skräckdyrkare rekommenderas den stora boxen med 16 riktiga klassiker. Dracula suger svartvitt blod. Det måste ju bara vara bra. Kom dock ihåg att ta med den stora plånboken om du skall hit, nöjen kostar och film är en av de dyrare. Vissa kanske skulle ifrågasätta värdet av att betala 229 kr för att se tysk stumfilm men om man nu råkar vara helt insnöad på film så vet man att Fritz Lang's Metropolis från 1926 är en av de bästa filmer som någonsin producerats.

Vill man istället nörda sig i färg rekommenderas Kubrick-boxen för 900 pix som bjuder på en av de mest innovativa öppningsscenerna någonsin i 2001: A Space Odyssey.

Facklitteratur var det ja.

SF-bokhandeln: Verklighetsflykt är ju något alla vill ägna sig åt lite från och till. Vissa tar droger eller dricker massa sprit andra läser helt oväsentlig och verkligetsfrånvärd litteratur. Lokerad bara en liten bit från kungssportsplatsen ligger fantasynördarnas högberg. Om man lyckas ta sig in genom den låga porten (vilken gav er tappre reporter en ganska saftig bula) kommer man ner i det skrivna ordets katakomb. Det första mötet en när man kommer in är synen av ett bord fullkomligt täckt av "nyheter". Större delen är på engelska men detta kan inte hindra en inbiten nörd, uppenbarligen inte ens om nörderna är ungefär 12 år gammal och uttalar texten på baksidan av boken så kopiöst fel att man nästan vill gråta. Om man lyckas manövrera sin lekamen runt bordet och in i andra rummet möts man ganska tidigt av en ganska rolig hylla. Facklitteraturen, i denna hylla står boken Goth chick. Jag vet inte riktigt vad den gjorde där men innehållet verkar mest rikta sig till folk som helt enkelt har en fascination för lack/läder brudar än något annat. Man kan även köpa alla de apokryfiska bibeltexterna. Inget ont i det i och för sig men frågan är varför i hela friden halva boken är på arameiska. Visst, originalspråk i all ära men just detta är faktiskt bara löjligt. Lyckas man sen ta sig in i det sista och största rummet (försök att inte krossa glasskåpet med buffyserien i på vägen in) så kan

man välja och vraka mellan hundratals titlar. Manga finns representerade på väggen längst in i rummet men gör för guds skull inte misstaget att bara kika lite på första sidan i någon av böckerna. Av någon outgrundlig anledning trycks nämligen manga "böcker" baklänges och chansen att du precis läst slutet är mer än överhängande. Bland fantasyböckerna finns också en liten fälla man måste undvika. Alla och då menar jag alla böckerna är nämligen "New York Times Bestseller". Förmodligen ligger gränsen för bestseller någonstans över 20 ex med tanke på en del av böckernas kvalitet. Inget en driftig författare borde avskräckas av med andra ord. På vägen ut igen kan man alltid notera den öppna spisen som ligger i hörnet, precis bredvid alla fanzines som innehåller nya olovande författare.

Buck. Tufft namn på tuff kniv.

Military shop: Military shop är ett hak som ligger ungefär vi Odin platsen. Det är en ganska stor butik som faktiskt liknar ett gammalt lager på ett regemente, man bara väntar på att den där gubben som förmodligen är anställd som ett ALU-projekt ska dyka upp och kräva att man ska räkna kalsongerna... Det finns i alla fall ett rikt utbud av riktiga och (mest) fejkade militära persedlar, allt från kompletta uppsättningar av M90 till aktiva hörselskydd. De har även ett stort sortiment av Lonsdales kläder, som enligt utsago är mycket populära i undergroundkretsar och naturligtvis kängor i långa banor. Dessutom kan den som vill kompensera köpa sig en stor och snygg Buck-kniv. Den som har den rätta licensen kan även skaffa sig både vaktmärken och teleskopbatonger här. Den kundgrupp som söker sig till military shop är inte särskilt homogen, man kan hitta allt från väktare och fiskare till "air heads" och allmänt höger/vänsterpack inom samma väggar.

Vid vårt besök i butiken identifierades omedelbart två stycken "Ooo-vi-är-så-coola-och-lyssnar-på-jättefarlig-musik-som-Rammstein-och-Linkin Park"-nördar, de tycks förekomma i par och gillar att klä sig i identiska kläder, då med fördel "snygga" vinter-kamouflagebyxor nerstoppade i ett par allt för stora kängor och till detta naturligtvis matchande läderrock. Butiken i sig ger trots sina kunder ett gott helhetsintryck och personalen är både pratsam och hjälpsam. Kort och gott är det ett utmärkt ställe för att kolla in en hel rad olika typer av skumt folk, om man nu är intresserad av det, samtidigt som man uppdaterar sin friluftsgarderob.

Åhh vad fina de är

Golfbutiken No 1: Denna borgarnas högberg är en nördbutik endast inriktad på en sorts nördar, nämligen golfarna, de tappra utövarna av moderatbandy. Butiken är belägen på Vasagatan, mellan Valand och Vasaplatsen, i en källarlokal. Det är lågt i tak och butiken består av ett flertal rum i vilka man hittar både riktig golf "hardware" och moderiktiga golfkläder, bl.a. en uppsättning teflonkläder som förmodligen är synnerligen användbara om man råkar slå ner bollen i ett vattenhål. Härerbjuds även ett rikt utbud av golfskor. Golfskor tycks vara definitionsmässigt fula. De har gärna en mycket lång tunga som viks tillbaka över snörningen och avslutas i ett knippe fransar. Denna modell finns som tur är både i herr- och dammodell i valfri moderat färg! Vid vårt besök i butiken var det glest mellan kunderna så den ena expediten hade tid att visa oss hur en puttränare fungerar (det är ett klubbskafte som slutar med ett stålklot och meningen är att man ska lära sig att putta rakt med klotet och på så vis får bättre precision), medan den andra höll på att hänga upp lagom mycket julpynt, det var naturligtvis viktigt att det inte blir allt för mycket. På tal om pynt, det är inte bara butiken som behöver pyntas, nej, alla golfare med självrespekt ser till att deras klubbor har det bra. Detta uppnås med fördel genom att trä något över sin klubb, det kan vara allt från en färgglad

strumpa till ett gulligt litet gosedjur, eller varför inte en boxhandske? Även Paulo Roberto ska känna sig hemma på greenen. Vi passade även på att svinga lite med den dyraste klubban vi kunde hitta, nämligen en järn 3:a för 13000 kr. Det kändes skönt att hålla en bit stål och kolfiber värd två studiemedel i handen...

Naturlig storlek: ca 3cm

Games Workshop: Detta är de finna tonårskillarnas egen butik. Den är belägen långt upp på Kungsgatan och så fort man stiger in skådar man personer som omedelbart, vid första ögonkastet, kan identifieras som nördar. De är alla figurspelare och de flesta som vid besöket sysselsätter sig med att måla figurer i butiken tycks vara lagom gamla att gå på högstadiet. Väggarna i butiken är fullspäckade med olika WarHammer kit och i mitten av butiken står ett stort bord där kidsen målar sina figurer. När vi frågar om det är ok att ta lite foton till ett reportage om butiker för specialintressen (ok, en liten vit lögn) blir den första reaktionen "coolt!", det var alltså helt ok, men strax börjas det viskas om industrispionage... Nördarna är alltså paranoidea... Längst in i butiken finns även en liten trappa upp till en övervåning där man kan höra att någon aktivitet pågår, vi är dock för skygga för att våga oss upp och ta reda på vad som försiggår. Men vissa hemligheter kanske är bäst att bevara. Men förmodligen inrymmer övervåningen ett kryp in för de lite skyggare äldre figurspelarna som inte är lika ivriga att visa upp sin fascination av små handmålade plastgubbar. Rimligtvis är även denna butik skräcken för varje förälder till en finmig figurspelarnörd, för det är sannerligen inte en billig hobby, och ju tuffare plastbit, desto dyrare. Lägg till det att de flesta 14-15 åringar har en ganska begränsad privatekonomi, dessutom är det ju snart jul.

Nördmusik

Förutom rena musiknördar, finns det även ett stort utbud låtar som handlar om nördiga företeelser i allmänhet. Jag kommer här att lista några sånger med tillhörande utdrag ur texter som kan vara bra att kunna om man vill infiltrera någon nörd-sammanslutning.

Hobbynördar

Vilken ångmaskinsfantast känner inte till den gamla fina visan "Då går jag ner i min källare"? Den handlar dock inte om att gå ner i källaren för att titta på porr, utan de första stroforna lyder:

*"Då går jag ner i min källare
Där lever jag sällare
För där har jag kvar min gamla ångmaskin"...*

Resten fortsätter sedan med att personen i sången matar sin ångmaskin med metatabletter. Den skall med fördel sjungas med djup basröst.

Hästnördar

Om man börjar historiskt så har finns ju den fina barnsången: "Min ponny":

*"Vad du är söt min kära lilla ponny.
Vad du är snäll min kära lilla häst.
Du säger ingenting min kära lilla ponny,
men du är den jag gillar bäst"*

Men eftersom alla vet att hästnördar är ascoola gjorde Malin Baryard en fruktansvärt bra houselåt vid namn "Ride my horse" och i den sjungs egentligen inget annat än just detta. Man kan sammanfatta med att det finns ett stort utbud av hästmusik för "alla" smaker.

Datanördar

Om man börjar med hårdvarunördarna har jag mycket svårt att hitta någon sång som handlar om hur fin en viss hårddisk är eller något liknande så jag antar att hårdvarunördar inte skriver musik. På mjukvarufronten finns desto mer, alla vet ju att halva framgången (minst) för ett dataspel handlar ju om att välja rätt musik till spelet. Tyvärr brukar denna musik vara textlös och för att dra något exempel kan man ju välja t.ex. "Skull castle 01" från Megaman2 och har man inte hört den måste man gå på en Wagnerboysspelning. Ett av de mest vanebildande onlinespelen är Hattrick.org och det har faktiskt producerats musik om detta spel. Låten heter "Divine (Rise a hand)" och anspelar på det

högsta värdet som en spelare på Hat trick kan uppnå (Gudomlig). Låten kan avlyssnas gratis på:
<http://www.demough.com/hatrick/hatrick.htm>.
 Det finns även musik som handlar om dataspel och ett exempel på detta är *"Twelve days of Blizzard"* och behandlar olika saker som finns i Starcraft (sic!).

Militärnördar

I denna kategori kan all marschmusik läggas in, annars brukar musik som handlar om krig vara väldigt ensidig och istället för att glorifiera denna fina företeelse helt sonika beskriva krig och militärer som något dåligt.

Rödsvarta nördar

Det finns en stor flora av musik som handlar om klasskamp och dylikt. Den mest kända måste väl ändå vara *"Internationalen"* och refrängen till den känner väl alla igen:

*"Upp till kamp emot kvalen,
 sista striden det är,
 ty Internationalen åt alla lycka bär!
 Upp till kamp emot kvalen,
 sista striden det är,
 ty Internationalen åt alla lycka bär"*

Om man vill vara något mer radikalt är Knutna nävar ett mycket bra exempel. De har skrivit flera intressanta sånger som hyllar kampen mot kapitalismen. Den i mitt tycke intressantaste av dessa är *"Sången om Stalin"* som glorifierar den enligt deras åsikt fine ledaren Stalin. Man måste egentligen höra hela sången, men här följer ett stycke som speglar resten:

*"Vi sjunger en sång som sprids över världen,
 till fri republik och förtryckarens stat.
 Vi bringar ett leve till minnet av Stalin!
 Den stålhårde kämpan, vår vän o Kamrat!"*

De har även skrivit en hyllningssång till Ho Chi Minh och andra som är så läskiga att jag inte vågar återge dem här.

Bilnördar

Sånger om bilar har gjorts i många utföranden och därför tar jag bara upp de absolut nördigaste exemplen. Svenne Rubins har gjort en sång som hyllar Volvo Amazon:

*"En gammal Amazon
 Med lister och krom
 Ratt i bakelit
 Californiavit"*

Sedan finns ju en hel rad med sånger av, med och för raggare som måste införlivas i detta fack och skall man ta exempel på denna typ av musik måste väl Eddie Meduza nämnas:

*"Jag hade köpt en Chevrolet från -63
 och rev iväg på stan och skulle se
 Om där fanns nåt att sätta staken i,
 nån liten brud med glöd och energi
 Jag gasade på och flinade åt dom,
 som blev rätt sneda när jag körde om
 Men plötsligt hörde jag ett jävla liv,
 det var nån tokig bonnafaan som körde förbi
 En Volvo, Volvo, en gammal risig Volvo,
 körde om min fina Chevrolet
 Volvo, Volvo, en skitig jävla Volvo,
 Jag höll på att svimma, en Volvo körde om en jänkare"*

Ett annat motorburet fordon som besjungits är mopeden. Exemplet jag valt att ta med här är Docent döds:

"Bensin i blodet... en ensam man på en moped"

Sportnördar

Sportmusik kan delas upp i flera kategorier. Det finns Läktarsånger, mästerskapssånger och ett par andra mystiska låtar som mer eller mindre har med sport att göra. För att börja med läktarsånger vill jag ta ett exempel som jag själv sjungit med i många gånger:

*"Blott ett lag med gröna svarta ränder
 och med Rolle som vår dirigent
 och när Gravem nätar ett i sänder
 ja då har GAIS till toppen återvänt."*

Dylika sånger brukar efterföljas av handklappande och annat nördigt. Mästerskapssånger brukar skrivas av populära artister till landslag inför stora mästerskap. En av de senare har Tyskarna från Lund snickrat ihop till svenska kocklandslaget och den heter *"Kniven, gaffeln, skeden"*. För att nämna låtar som har vag anknytning till sport får Tomas Brolins *"Alla vi (som längtar efter sommaren)"* inte glömmas bort.

Chalmersnördar

Låtar som bara vi tycker är roliga som ingen IRL förstår. Det finns många "skojiga" sånger på: <http://www.helgo.net/gavel/matte/mattelyrics.html>
En av dessa återges nedan:

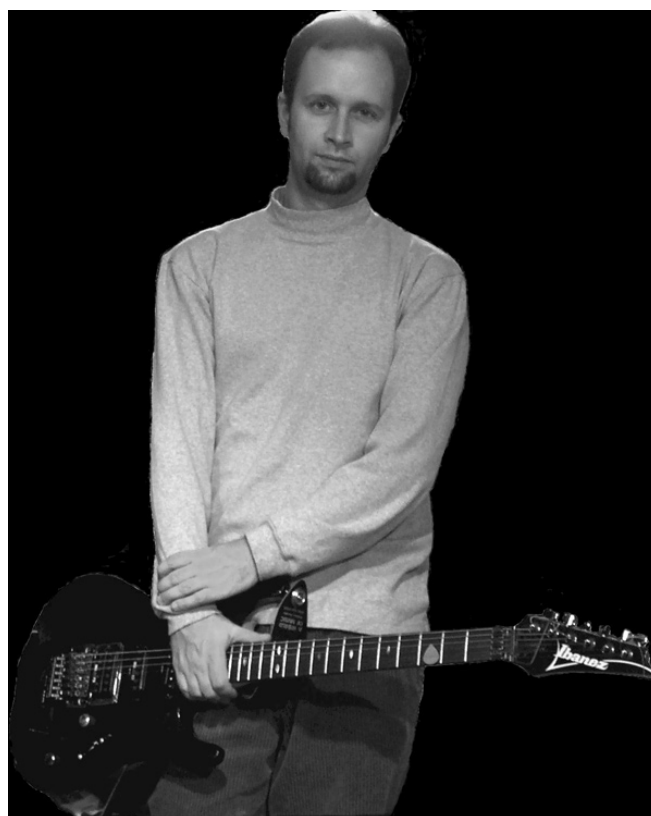
*En matematiker här bor i staden,
han räknar matte mest hela dagen
Han räknar primtal, stora och små,
han tycker om x upphöjt i två*

*Och i hans fönster hänger skumma saker,
Där finns det sfärer, ibland kvadrater
Och små ellipser och andra kägelsnitt
Låter det roligt så ta en titt*

*Vår matematiker som bor i staden
han deriverar i högsta graden
Han äter cous-cous (cos-kvadrat) och basmatris
Det verkar vettigt på någonting*

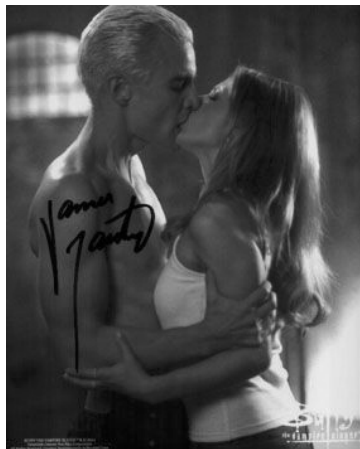
*Han skriver räkneböcker för studenter
Och han gör uppgifter till massa tentor
Och är han snäll blir svaret två,
men är han stygg så blir det Rå (den grekiska
bokstaven alltså)*

Sedan finns det en uppsjö av halvsuspekta skivor som inte kan klassas som musik men som ändå bör tas med i sammanhanget, exempel på detta är t.ex. fågelljud, tändkulemotorljud och vem älskar inte Lars Vegas trios julskiva med skoterljud? Detta är naturligtvis bara ett axplock av all den musik som skrivits om nördiga saker, men nu har ni fått en liten inblick i denna underbara värld. Så det är bara att kasta sig in i närmsta skivaffär och börja leta efter nördmusik, där finns många guldkorn att upptäcka.

Jag och Buffy

Som säkert några noterat har "Buffy the vampire slayer" nyligen avslutat sin sjunde och sista säsong – när denna tidning kommer ut är finalavsnittet troligen glömt sedan länge. Dock kommer nog minnet av de senaste veckornas Buffyhysteri stanna i minnet lite längre, i alla fall hos oss inblandade.

Long kiss goodbye

Vi var många som trodde att vi var ensamma om vårt intresse, men plötsligt öppnade någon sitt hjärta och bekände sin faibles för programmet. En lavinartad våg av erkännanden började strömma in. Snöbollen var i rullning och beaktelserna kom från alla möjliga oväntade håll – vem hade anat att det var okej för hockeyspelare att titta på vampyrtonårssåpor? Snart ägnades luncherna åt att sitta i soffan och ta del av de senaste Buffynyhetererna. Hade man oturen att missa ett avsnitt kunde man vara säker på att någon sett det och gladeligen skulle ägna en kvart åt att referera alla rafflande skruvar och intriger som episoden bjudit på.

Några trender kunde urskiljas – Buffyfantasterna av kvinnligt kön hade en tendens att snarare diskutera vampyr snyggt Spike och hans avsaknande av kläder på överkroppen, än de intrikata problem som uppstår i varje vampyrdödartonårings liv. De mer bittra elementen (oftast av manligt kön) muttrade mer över fenomenet snyggt tjej blir ihop med sunkig vampyr och diverse okvädesord yttrades.

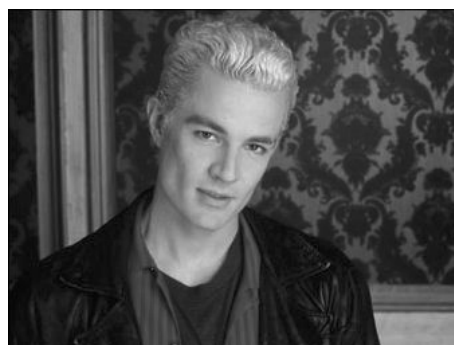
De sista veckorna med Buffy gällde det att inte missa några avsnitt, varför videon ständigt var laddad och Buffykvällar arrangerades för att komma ikapp med tittandet. De sista avsnitten

ackompanjerades av både en Buffy- och en Spiketårta, vilka smakade precis så bra som man skulle kunna tänka sig. Det är roligare att vara nördar tillsammans!

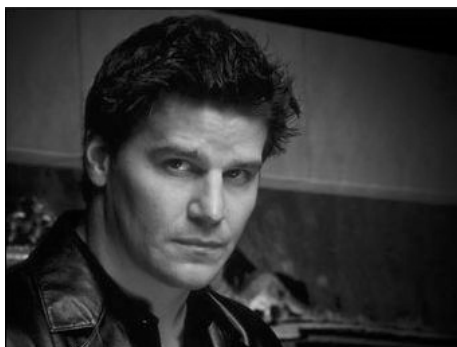

Ye olde Buffycake

För er som inte känner till serien kommer här en snabbresumé: Buffy Anne Summers är en inte helt vanlig tonårstjej i den inte helt vanliga amerikanska hålan Sunnydale, California. Stadens high school råkar vara byggd rakt ovanför Helvetesgapet – en port till en annan dimension som ständigt spottar ur sig allehanda otyg. Någon måste ta hand om grovgörat och där kommer Buffy – dråparen – in i bilden. Till sin hjälp har hon sin väktare – den torre britten Rupert Giles – samt sina trogna vänner Willow och Xander. Under seriens gång ansluter ett antal mer eller mindre irriterande karaktärer, såsom ex-hämnddemonen Anya, gaydemonnörden Andrew och Dawn som inte bara är Buffys lillasyster utan också en eftertraktad nyckel till en kaosdimension. Som grädde på moset präglas serien också av romanserna mellan Buffy och de två hunkvampyrerna Angel och Spike, som ständigt pendlar mellan ondska och välvilja och emellanåt dödas för det godas skull.

Den där Spike.

Den där Angel.

Under researchen till denna text inser jag snart hur otroligt enkelt det är att vara Buffynörd, särskilt om man nöjer sig med lightvarianten, som jag. Mycket lite googlande krävs för att hitta allt från topp-tio-listor med Buffytrivia till vampyrporr. Man kan läsa tecknade serier, göra tester eller chatta med andra likasinnade som säkert inte alls är håriga gubbar i 50-årsåldern. Man kan också skratta gott åt kackig fan fiction med varierande ambitionsgrad. Ibland har konstnärerna nöjt sig med att lägga ett filter på ett fotografi och ibland har de använt alla sina färgpennor för att porträttera sina idoler. Fint blir det i alla fall. Eller så blir det bara snuskigt. Eller så blir det bara fult. Jag vet inte.

Fan art

En rolig och informativ sida är hursomhelst www.boilsandblindingtorment.com, där man kan hitta fakta om "Buffy the vampire slayer" och dess spin-off "Angel". Siten har en aningen sarkastisk ton och beskriver säsong sju som "Well, we got to see Giles on a horse, so it's already better than season six". Det säger det mesta. Trots detta har upphovsmakarna haft orken och viljan att inte bara referera, utan in till minsta detalj beskriva, nästan alla avsnitt som någonsin sänts av serien, och ironisera över dem.

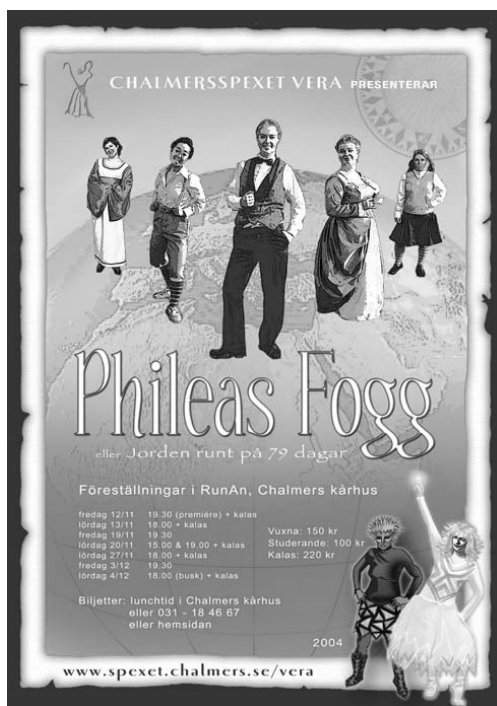
Det finns uppenbarligen många sorters nördar...

Jag kan slutligen konstatera att det har varit klart mer socialt accepterat att komma ut som Buffynörd, än var det var att en gång i tiden bekänna min fascination av "Sunset beach". Då var det ingen som ville titta på sista avsnittet tillsammans med mig. Och någon tårta fick jag knappast.

Skulle saknaden bli för stor, så finns Buffy som spel...

Here we go again

I brist på bättre får vi visa själva affischen

Chalmersspexet Vera – Phileas Fogg eller Jorden runt på 79 dar.

Vi har just varit på spex och är imponerade. "Phileas Fogg- eller jorden runt på 79 dagar" är Chalmersspexet Veras uppsättning, och spelas för tillfället i RunAn. Årets spex är ett äventyr världen runt. Vi får följa Mrs Pankhurst och hennes dotter då de utmanar Phileas Fogg och hans betjänt på en resa jorden runt. Detta blir en kamp könen emellan, då de vill bevisa att även kvinnor kan. Arbetarklass kämpar mot borgare då även uppapperskan Cremona ger sig in i leken, och över alla intriger vakar gudarna Ondis och Godis, som gör allt för att människornas goda respektive onda sidor skall vinna.

Ordvitsarna haglade tätt och är förstås lika många som dåliga, men är det inte just det som karakteriserar ett spex? Det drivs friskt med allt från CSN till president Bush, men spexet innehåller förstås också en del interna Chalmersskämt. Sång och dans är givetvis ett viktigt inslag i föreställningen, och det är ett brett urval av låtar som valts att sättas ny text på.

Något som gör det extra roligt att gå på föreställningen är att sektionen har en hel del lokala förmågor med. Både Niklas Turesson och Calle Jansson medverkar, i bandet respektive producerar uppsättningen. Dessutom är en av de karaktärer som imponerar mest vår egen gamla sexmästerist, Helena Hellberg. Förutom Helena gjorde även Åsa Anveden en strålande insats i rollen som den onda guden Ondis.

Har ni inte sett spexet än- gå och gör det! Det är en rolig upplevelse, och ungefär så kulturellt det kan bli på Chalmers. Om inte annat kan man ju alltid dricka punsch i pausen!

Har man bara en pytteliten bild, får man förstora den

En spexare på sektionen – Sylvia Pankhurst

När jag var liten var alla gyckel bra och till och med gyckellistan var bättre än dagens gyckel. Ni som har sett "Batman och Catman" håller nog med om att det var bättre förr. Idag består våra gyckel av nytt och gammalt trams. Nej vill man se roliga framträdanden ska man nog inte gå på sittningar, utan istället masa sig ner till Runan och kolla in spexet, alternativt åka till Lund jag har nämligen hört att alla andra kemistyrer är grymma på gyckel. Jag har i alla fall gjort det första, i egenskap av GP-kassör fick jag gratis kolla in årets Vera-spex.

Då "mupparna" gör en recension av spexet tog jag ett litet snack med sektionens (kf) spexare Helena, för att kunna ge er ett perspektiv på livet som spexare. Vi träffades i soffan efter lunch där Helena glatt visade sina rosa naglar, det är stressigt att vara spexare man måste vara fokuserad på det som är viktigt, vissa detaljer får man nog tumma på förklarar Helena. Som spexare kan man styra lite över sin rollkaraktär och då Helena gillar att vara lite elak gestaltar hon gladeligen societetsdamen Sylvia Pankhurst.

Varje Chalmersspex handlar om någon historisk person, ni som tror att Phileas Fogg har funnits får nu veta bättre, han är tydligen en karaktär i Jules Vernes bok "Jorden runt på 80 dagar". Historien om Phileas används för att sätta Emeline Pankhurst i ett underhållande men trovärdigt sammanhang. Sylvia är mamma till en av de första feministerna. Att vara mor till en ung feminist är svårt idag, tänk er då att vara en engelsk societetsdam av modell 1800 så förstår ni att det är upplagt för konflikter. Helenas bakgrund som musikalartist märks tydligt då mor och dotter sjunger ut om sina meningskiljaktigheter. Det är under sångnumren som spexarna gör sig bäst och det har nog styrt manuset, i den mening att de flesta spexare känner sig tillfreds med att sjunga.

Helena har varit med i två år nu och ensemblelivet sliter hårt. I turnébussen varvas busslekar med festande, då är det tufft att vara nykter och på topp dagen efter. Vår spexare har funderingar på en fortsättning men kanske är det dags att skaffa ett nytt fritidsintresse. Det finns väldigt mycket att göra runt spexet, kanske har Helena en framtid som författare av spexet. Det är ett härligt gäng som fixar spexet därför rekommenderas de som är intresserade att söka spexet. För alla er som inte har sett spexet föreslår Helena att ni ger bort spexbiljetter i julklapp och följer med era nära och kära på spexet. Det kommer en andra omgång i vår också.

/Kassören(ej skribent)

Blött och nördigt

De flesta har nog kollat på ett akvarium någon gång, vissa har till och med ägt ett och några få kanske ägnat sig åt att föda upp små oskyldiga Black Mollys. Detta är en liten betraktelse av företeelsen akvarium.

Här kommer bara akvarier av den typ man har hemma att diskuteras, vi lämnar de där stora och tråkiga sakerna man kan se i diverse storköp och de där ännu större man får betala inträde för att få besöka till någon annan gång.

Akvarier som man har i sitt hem kan delas in i tre kategorier. De tre typerna är: Prydnadsakvarium, hobbyakvarium och nördakvarium. Låt oss ta det från börja!

Prydnadsakvariet

Prydnadsakvarium hittar man oftast i vardagsrum i villor eller större lägenheter, ägarna är oftast ganska välbärgade familjer som vill få in lite liv i sina hemmiljöer. I ett typiskt prydnadsakvarium hittar man oftast många och färgglada fiskar. Det är ofta små och harmlösa fiskar som inte kräver mycket av sina ägare. Den typiska fisken är neontetran (*Paracheirodon innesi*), en lite färgglad krabat som trivs bäst i stim. Prydnadsakvariet är naturligtvis rikt dekorerat med växter, rötter och krukor och kanske någon extra detalj, som en bubblande kista eller ett litet skeppsvrak.

Prydnadsakvariet kan ofta liknas vid en möbel eller rörlig tavla och får således inte så mycket uppmärksamhet av sina ägare. Undantaget är naturligtvis då ägarna får besök och de raskt måste visa hur finurligt man har lyckats bygga in sin vattenbehållare i väggen efter att ha tittat på "Äntligen hemma" med Martin Timell. Men för all del, ett välskött akvarium kan vara ett trevligt inslag i vilket vardagsrum som helst.

El Tetra de Neon

Den fruktade gröna bågcikliden

Hobbyakvariet

Ett hobbyakvarium hittar man ofta i ett pojkrum. Det är förmodligen inte så stort och kanske inte heller så väl rengjort, men det lilla ekosystemet mellan glasväggarna brukar vara stabilt. Ett hobbyakvarium är inte en prydnad utan kan vara ett (fisk)socialt experiment, en lite odling eller kanske en samling lite udda fiskar. Vilken tonårsgrabb vill inte se vad som händer när man släpper ner ett gäng Tigerbarber bland Guppy-ynglen eller när två kampfiskshannar går en batalj? Annars kan det vara populärt att odla dvärgciklider eller kanske föda upp Guppy och Black Molly. Om inte annat så kan det ju vara spännande att se vems Black Mollys som lever längst innan de får vita pricksjukan...

Växtlivet i hobbyakvariet kan vara lite luggslitet då estetiska faktorer inte är så viktiga, däremot hittar man kanske både en och annan bubblande dykare, egenhändigt uppgrävd rot eller kanske de där snygga stenarna från senaste semestern.

Att välja ut bara en typisk fisk här ganska svårt så det får bli två. Den första är Grön Bågciklid (*Nannacara anomala*) som är en ganska liten ciklid som är lätt att odla och som ser ganska trevlig ut med sina grönglänsande fjäll och stora ryggfena. Den andra blir Praktbotia (*Botia macracantha*), de är ganska egensinniga rackare som glatt äter ur sin ägares hand. De kan leva väldigt länge och om de trivs kan de växa sig riktigt stora.

Jättepraktiga.

Nördakvariet

Ja, då var vi framme vid det fruktade nördakvariet. Denna typ av akvarium ägs inte av vem som helst. Nörden är förmodligen ett gossebarn i åldern 17-35 år som naturligtvis bor hemma och med fördel har tillgång till en rymlig källare.

Ett nördakvarium kommer sällan ensamt utan de är ofta samlade i grupper. Huvudakvariet är av naturliga skäl stort, minst en kubik och omgärdas ofta av en uppsättning mindre akvarier som fungerar som karantän, yngelförvaring mm. Till detta kommer en uppsjö av pumpar, hävertar, håvar, foderburkar, tråg, mediciner, filter, extra ljusramper och alla annan vital akvarieutrustning. Själva akvariet är ofta sparsamt, men funktionellt inrett. Allt måste vara perfekt för att de vanligtvis skygga fiskarna ska leka (dvs bli kåta och skaffa barn på lekmannasvenska) och på så vis förvandlas till vildsinta grävmaskinger med fenor. Belysningen i rummet och i akvariet följer ett strikt schema, så det får inte vara något onödigt spring i akvarierummet när fiskarna ska sova.

Nördakvariet kräver ofta att nörden sköter om det i timtal varje dag. Fiskarna ska ju ha mat på bestämda tider, pumpfiltret ska rengöras, växter återplanteras, beteende studeras och så vidare. Och när vi nu kommer fram till de fiskar som befolkar akvariet är det viktigt att förstå att det i denna typ av akvarier inte är frågan om något komplett ekosystem, nej, här inryms oftast bara en sorts fisk och eventuellt en stackars mal som får stå för lite rengöring. Nördens fiskar är mer eller mindre alltid någon slags stor ciklid, helst ska den vara vildfångad i något djungeldelta på andra sidan jorden, och det ska naturligtvis bara vara en hona och en hane. Förutsättningarna för lek måste ju som nämnts ovan vara perfekta.

En populär nördfisk är Jack Dempsey (*Cilasoma biocellatum*).

Mighty mighty bossfish

För att beskriva den är det dags för en liten faktaruta:

Jack Dempsey (*Cilasoma biocellatum*)

Jack Dempsey har fått sitt namn efter en världsmästare i tungviktsboxning. (...)

Detta är en mycket aggressiv fisk, som trivs bäst i ett akvarium med grus som bottenmaterial och några få stora stenar. Rotade växter rekommenderas inte, eftersom denna fisk gräver mycket – speciellt i lektiden. Några få flytväxter passar däremot bra. Leken sker på botten och båda könen vaktar avkomman väl. De jagar iväg alla inkräktare.

Jack Dempsey är känslig för gammalt vatten så ungefär en fjärdedel av vattnet bör bytas ut var tredje eller fjärde vecka. Akvariet måste ha god lufttillförsel.

- Ett utdrag ur "Stora Akvarie Boken" av Dick Mills och Gwynne Vevers

Efter en så informativ ruta torde det inte finnas mycket att tillägga. Men förhoppningsvis är du kära läsare nu lite mer insatt i den fantastiska värld som öppnar sig när man är stolt ägare av ett akvarium. Se så, rusa nu iväg till den lokala akvariemånglaren och skaffa dig en egen vattentank och tänk på att man kan krångla till det ännu mer om man skaffar ett saltvattensakvarium!

Truths revealed

Frimurare, Bilderbergare, utomjordingar, judiska bankirer, den amerikanska regeringen, 3G, ryssar, Opus Dei – för den misstänksamme har dessa och fler varit intimt förknippade med den fina folkrörelsen som benämns konspirations teoriserande.

Vare sig man har varit rädd för kosmiska strålar eller oroad av mystiska konferenser med kända finansmän har man alltid varit tvungen att söka efter specifika dokument för att finna bevis på suspekta aktiviteter, alternativt ge sig ut med kamera och teleobjektiv, för att därefter ugglas i buskarna kring det senaste mastbygget eller kyrkomötet. Nu är dessa dagar förbi, för den hugade kan nu avslöja allt möjligt om den kanske största faran i modern tid med hjälp av sin egen hemdator!

Where are your real hands, HERR CHENEY?

Vi pratar givetvis om de utomjordiska reptiler som även går under namn som Dracs, Snakes, Lizards, med mera i fackkretsar. En kort beskrivning: reptilerna är som de flesta vet en av de vanligare typerna av utomjordingar, i antal endast övertrumpfades av Greys, de små grå varelsor som siktats i populära filmer och serier, såsom Närbild av tredje graden och Arkiv X. Den springande punkten vad det gäller reptilerna är att de ofta förklarar sig som människor, alternativt tar över människor med hjälp av implantat eller probes av olika slag, och sedan får dessa marionetter att förrätta deras smutsiga värv.

Fram till idag har det varit mycket svårt att fånga dessa fjälliga individer i aktion, men dessa problem är ett minne blott. Du behöver endast Adobe Photoshop eller motsvarande bildbehandlingsprogram, samt ett fotografi av den misstänkta reptilen. Lekande lätt applicerar du sedan solarize-filtret och förstörar några gånger för bästa effekt. Det är ibland nödvändigt att rotera bilden för att hitta alla ödlorna, men det är det värt. Därefter är det enkelt att se vem som är insyltad! De finns därute och de vill dig inte gott!

Kung Harald

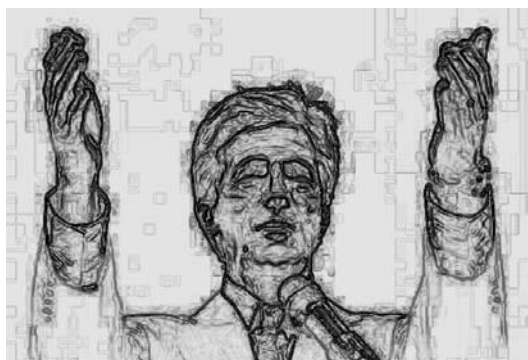
Kung Harald är en DRAC!

Det är en fantastisk teknik, som ej är begränsad till avbildningar av individer utan lätt även kan appliceras på till exempel flygfoton, satellitbilder med mera. Varhelst reptilerna gömmer sig kan du hitta dem! Forskarna arbetar idag på ett helt vanligt solglasögon, som kan användas på samma sätt som datorprogrammen – snart kan vi se reptilerna i *LIVE ACTION*!

Så, med denna information kan du enkelt skapa dig en bild av hur det egentligen står till här i vårt avlånga land och i världen i stort. Var finns reptilerna och vem har de assimilerat hittills? Det är bara din flit med bildbehandlingsprogrammen som sätter gränserna, kombinerat med en god tolkningsförmåga. Det ryktas i korridorerna, att utbildningslinjen för medicinsk bildbehandling inom Bt-programmet kommer att ha en särskild kurs i reptilidentifikation. Ödlornas vidspriddhet lovar stora möjligheter till ett framgångsrikt yrkesliv, så länge du skyddar dig med hjälp av lämplig utrustning. Detta för att undvika telepatisk kontroll, mind probes eller dylikt, som lätt kan hamna under skinnet på den frågvisse.

John Kerry

John Kerry has NO EYES

Var redan idag på förhand; för du har ju alltid undrat, eller hur? Få reda på hur det egentligen ligger till med din störiga klasskamrat, din nitiske chef, den där föreläsaren som inte ville rätta upp dig, killen med den där lilla jobbiga hunden, med flera. Sanningen ligger bara några musklick bort... och för den som vågar se:

WELL WELL WELL.. it's HELL HELL HELL!
/OWL_HU_MAN

(länk of the läsperiod: www.wiolawapress.com se sanningen!)

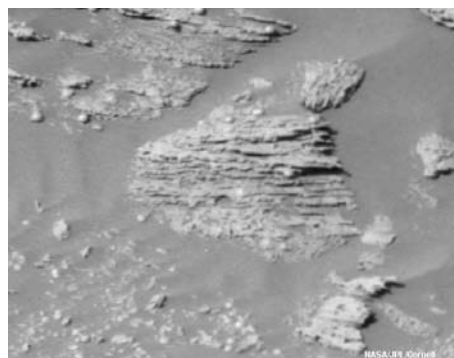
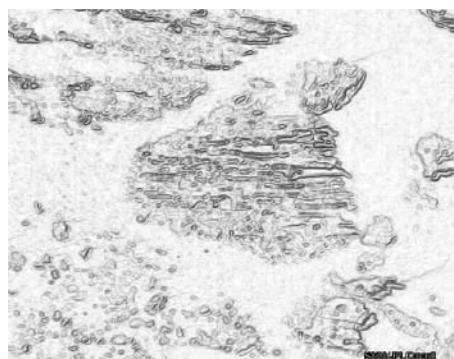
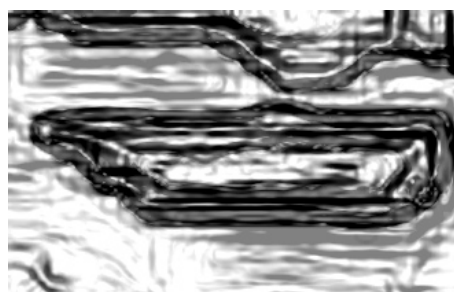

Image of mars

Solarized

Och så zoomar vi lite...

the snakes circling the Ptera in stasis

Turn to the dark side

Bli en black metal-nörd

Troll, kyrkobränder, satanism, decimeterlånga nitar... Fördelarna med att vara black metal-nörd är uppenbara. GP lär dig att ta dig ifrån mainstream-hårdrocken ut till black metal-grottorna i Norges ödemarker, där skivor spelas in i badkar och den enda belysningen som finns är skenet från byns brinnande träkyrka. Be a tr00 black metal fan.

Det första du måste göra är att fixa rätt kläder. Som black metal-nörd kan du självklart bara ha svarta kläder. Släng allt annat, annars kan du lätt framstå som löjlig. Nu när du kan vistas bland black metal-fans utan att skämmas (inte för att du ska göra det, du ska sitta ensam i en grotta och lyssna på black metal), så kan det vara dags att rensa lite i din skivsamling:

- Samla allt som inte är hårdrock i en hög. (Du kan även slänga på alla bandtröjor du har som inte är black metal)
- Lägg all hårdrock som inte är black metal i en låda.
- Har du band skivor med Dimmu Borgir och Cradle of Filth kan du ta dem åt sidan.
- Vänta tills det blir mörkt, och kör igång en stor eld på trädgården.
- Släng högen, lådan och skivorna du la undan på högen.

Sådär. Nu har du inget crap kvar. Men du måste fortfarande ha en massa skivor, så logga in på nätet och gå in på <http://> och shoppa loss. Band som du ska hålla utkik efter är bl.a. Darkthrone, Satyricon, Immortal, Burzum, Bathory och Samael. Men akta dig för Dimmu och Cradle. Det är pop. I överlag gäller det att köpa skivor som inte går att få tag på.

Sen är det dags att flytta. Kan du bo i Norge är det bra, helst i en grotta eller stuga ute i skogen, men många black metal-nördar bor hemma, vilket är ett fullgott alternativ. Om du bor hemma får du se till att ha ett rum i källaren där inte mamma kommer in, och det skall inte finnas några fönster heller.

Du måste nämligen ha rätt utseende också (det är inte lätt det här). Om inte din hud är blek kommer folk tro att du tycker om att göra saker utomhus på dagarna, och det är trots allt på nätterna man bränner bål och har mäktiga riter, vilket borde vara din favoritfritidssyssla. Och du skall helst vara lång och smal. Framförallt inte vältränad. Det skulle ju se hälsosamt ut.

Egentligen är det inte mycket mer du kan göra, förutom att hänga på obskyra sidor på nätet, kanske ha en egen, samt vara en kännare på några forum. Du har blivit en black metal-nörd, men bara en lekman. För att bli riktigt elit måste du ha ett eget band. Om du vill veta hur du startar ett black metal-band så finns allt du behöver veta på www.zone.ee/blackmetal/

Yarr?

Att stalka kändisar är inte bara nördigt, det är dessutom påfrestande och otrevligt för de utsatta. Lätta därför trycket på stjärnorna lite och smyg istället på sektionens alldeles egna look-alikes!

Det är fullkomligt omöjligt att hitta en normal bild på Anton, men likheten med kejsar Nero framgår nog ändå.

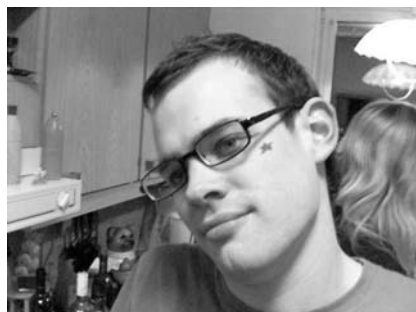
Det här är så likt att det är läskigt. Den ene spelar i Wagner Boys, den andre i Dream Evil. Gissa vem som är vem!

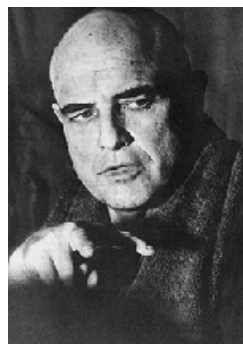
En soffsittare och en radiopratare. Vem är Haglund, vem är Lantz?

Trots Eskils försök att blurra sig själv framgår likheten med Miss Universum (Catti Brandelius).

Med de rätta glasögonen kan Simon misstas för Ted i Fab 5 vilken dag som helst!

Den ene har mer markerade ögonbryn än den andre - annars syns ingen skillnad mellan Willy och colonel Kurtz (Apocalypse Now).

Som vanligt slutar vi med lite citat. Och som vanligt har de skickats in av i stort sett samma personer som alltid skickar citat, och de handlar mer eller mindre om samma folk som alltid citeras (med undantag för Borell, tack och lov). Är det ingen annan på sektionen som har roligt? Om man inte vill skicka citat kan man skicka in fina bilder man ritat i paint.

Föreläsare i Materialvetenskap som har koll på språk:

"Röntgen(uttalat: Rendgen)-rays, or in swedish: X-rays"

Ralph: *"Jag har träffat min drömjuice!"*

Stor-Anton: *"Stick to it."*

Fia: *"Man skulle ha ett schysst smeknamn, typ 'Släggan'. Det är mycket tuffare än till exempel 'Gäddan'.*

Gäddan: *"Gäddan är den farligaste insjöfisken!"*

"Mmm... Lesbisk präst..."

Andreas läser Metro: Kvinnlig präst anmäld för sextrakasserier

"Det där är inget rovdjur, det är en köttbulle!"

Daniel, surt om AVP

"Det är som vanlig teater, fast mer upphetsande."

Gäddan försvarar wrestling

Tomas: *"När jag var 14 visste jag inte att det fanns öl."*

Det förklarar en hel del...

"Det var crap, jag hade velat se honom i bar överkropp!"

Gäddan är besviken på Spike i "Buffy the vampire slayer"

"Den där Angel däremot, honom ger jag inte fem öre för."

Gäddan snackar vidare om Buffy

"Du får inte scora i min lägenhet!"

Simon förklarar varför Sofia inte får låna hans studentrum efter phaddergruppsåtersitsen.

"Vi kommer att rula ikväll om HON har blivit gravid!"

Sofia till Fia om en inte jättesnygg tjej på en pub i Skottland

Fia till Tomas: *"Jag trodde att jag såg dig på vagnen i morse, men sedan såg jag att det var ett barn."*

"Jag ska inte äta fler nötter.... titta det är lunch!"

Lena har ätit pistagenötter hela förmiddagen.

"I declare war on this candy!"

Elin försöker skära kladdig godis utan resultat.

Maria Lindeblom: *"Varför luktar det pannkakor här?"*

Schnellan: *"Därför att David steker korr."*

"Det är bara att räkna galaxer, mäta och väga dem. Det är inget konstigt med det."

Albert Nummelin, föreläsare Universums utveckling (GU-astrokurs)

"Synd att jag inte är det. Synd att du är ännu dummare om du tror det."

Sofia Ores svar till Lena på kommentaren att Sofia skulle vara smart.

Ximon: *"Har jag med mig min inlämningsuppgift eller är jag helt störd?"*

Gäddan: *"Det är nog bäst att du har den med dig."*

Ximon: *"Ja, jag hade med den!"*

Lena: *"Ska vi stjäla den?"*

"Varför heter det dopparedagen? Eller, jag vet varför det heter det, men det låter ju bara snuskigt!"

Lena associerar fritt.

"Men du! Du kan jobba åt mig. Jag kan vara din hallick."

Daniel Lundström till jobbsökande Anna Alexandersson.

"Nä, skriv att det var Andreas."

Daniel när han får reda på att ovanstående citat är nerskrivet.

Helene: *"Oj, jag har bajs på min väska"*

Felix: *"Titta inte på mig, jag är askass"*

"De har ju inte koll på ett enda avtal på K"

Matilda om K-arg

"De enda andra som inte har bra är A, och de är inte teknologer"

Gustav om kvaliteten på olika hemsidor.

"Det är som i Robinson. Det är så kallad parbildning."

Albert Nummelin om hur strålning bildar partiklar och antipartiklar.

Micke: *"Finns det fler sådana här pennor här?"*

Anton: *"Ska du bygga en borg?"*

"Är du full?"

Ceder till Freddy när han sökte kassör i styret.

Försöksplanering:

Gustav: *"Hur vet du att den är negativ?"*

Gäddan: *"För att den inte är positiv."*

Gustav: *"Jag misstänker att mina grannar snott några korvar och en fiskgratäng av mig. Jag ska döda dem."*

"Jag kan inte få ned byxorna mer!"

Mia på spårvagnen

"Man kan tänka på två sätt, och då fattar hjärnan ingenting"

Mirre räknar sinus och cosinus

